

Nhật Ký Làm Bố

Contents

Nhật Ký Làm Bố	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5	7
6. Chương 6	9
7. Chương 7	13
8. Chương 8	17
9. Chương 9	21
10. Chương 10	25
11. Chương 11	29
12. Chương 12	33
13. Chương 13	36

Nhật Ký Làm Bố

Giới thiệu

Nhật Ký Làm Bố sẽ cho các bạn một cách nhìn nhận mới về cuộc sống hôn nhân, gia đình của một c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhat-ky-lam-bo>

1. Chương 1

Nàng lớp trưởng

Hồi cấp 2 chính xác là năm lớp 7 mình chuyển vào cái lớp đó, vừa vào đến lớp thì mình đã ấn tượng ngay với nàng lớp trưởng, dáng người thanh mảnh, da trắng, tính tình lại dịu dàng nên mình nghĩ.... cũng nhiều

thằng như mình, P làm lớp trưởng, rất được thầy cô bạn bè quý mến... Cũng như bao người khác thôi, và mình đã nhanh chóng có cảm tình với nàng lớp trưởng tên P. Mình cũng có được lợi thế hơn bọn nó một chút đó là mình đẹp trai, trong cái thời điểm đó thì có thể nói là nhất lớp. Nhưng mà tính mình nó nhất gái, P đứng gần là loáng quáng hết cả lên rồi chứ đừng nói ngổ lời hay là công khai tán tỉnh. Thời gian cứ trôi qua và mình cứ lặng lẽ giữ cái mối tình đó trong lòng, kể cả khi nàng đã bật đèn xanh với mình, hồi đó huy hoàng nên con gái trong lớp cả chục đứa thì hầu như cả chục đều thích mình, cũng không ngoại trừ luôn nàng lớp trưởng P xinh đẹp, Haizzz mình biết thế nhưng vẫn nhất nên chẳng dám đáp lại, cứ cười trừ thôi. Rồi đến một ngày, đó là kì 2 năm lớp 8 P cũng có người yêu, tất nhiên chẳng ai theo đuổi mãi một người mà lúc nào cũng lạnh như băng với mình cả nên khi có anh lớp trên ngổ lời thì P đã đồng ý. Đến lúc này thì mình mới cảm thấy mình cần P hơn bao giờ hết, đến lúc thứ mình muốn không còn là của mình nữa thì mới cảm thấy cần, mình quá là ích kỷ khi muốn nàng chỉ để ý đến mình mình thôi.

Bỗng một hôm, mình dùng dùng đến lớp với bức thư tình trên tay (Hồi đó chỉ có thư chứ làm gì đã có điện thoại để mà nhắn với chả tin). Mình cầm bức thư mà cũng có dám đưa tận tay đâu. Lại nhờ thằng bạn đưa hộ rồi chạy ra chỗ góc cầu thang ngồi, nghỉ hẩn một tiết tiếp theo (Chỗ này là góc riêng bí mật của mình, chả ai hay lui tới cả). Đến tiết sau dù không muốn nhưng cũng phải vào lớp lúc bước vào cũng là lúc mình nhận được các ánh mắt “thân thương vô cùng” của các bạn trong lớp, còn nàng thì cứ găm găm nhìn... Ngồi vào chỗ gục mặt xuống bàn thì thằng bạn bên trên mới hỏi:

- Mày đi đâu tiết vừa nãy thế

Mình không thèm trả lời, nó hỏi tiếp:

- Thằng đàn này, mày viết cho con lớp trưởng cái gì mà nó rơm rớm rồi xé tan nát thế, thư tình à?

- Mình bảo nó là: “Mày im đi cho tao yên một lúc được không?” thì nó mới quay lên

Tiết học cứ im ắng trôi qua, đúng đến giờ ra chơi thì P đến chỗ mình nằm và dựng mình dậy. Mình hơi khó chịu một chút và cũng vì ngại nên không dám nhìn thẳng vào mắt nàng, P hỏi mình:

- Đến giờ này cậu mới định nói cho tớ à, giờ tớ không thèm quan tâm đến điều đó nữa đâu, tớ có người yêu rồi

Rồi P tung cái đồng giấy vụn xé ra từ bức thư vào người mình và đi ra ngoài. Mình ngẩn ngơ một lúc rồi lại gục mặt xuống bàn luôn...

Và cứ thế, suốt những năm học tiếp theo, P thì đã quên đi những gì xảy ra còn mình thì vẫn ngại với P và nàng cũng vẫn biết là mình vẫn còn tình cảm nhưng chắc kẹ. Bắt đầu từ đây, những ngày tháng huy hoàng của mình bắt đầu lui dần, cái tính của mình đôi khi làm bọn con gái nó chẳng ưa chút nào, con gái thôi nhé, còn trong mắt bọn con trai thì mình vẫn có điều hơn người nên cũng không tránh khỏi nhiều thắng nó ganh ghét. Và khoảng thời gian đó, mình vẫn giữ tình cảm với nàng lớp trưởng, vẫn thỉnh thoảng viết thư và tất nhiên là P vẫn chỉ ậm ừ cho qua, thậm chí nàng còn đùa giỡn với tình cảm của mình nữa chứ. Mặc dù đã chia tay với người kia, và lúc đó vẫn cô đơn nhưng P vẫn không thèm để ý đến mình...

2. Chương 2

Buổi họp lớp định mệnh

Rồi cũng đến cái ngày ra trường, thi cấp 3, mình vào trường dân lập còn P thì công lập, giờ học chính khác nhau nên chẳng bao giờ gặp lại nhau cả. Bẵng đi một thời gian thì mình chắc chắn là giờ 2 đứa chẳng còn nghĩ gì về nhau nữa cả, nhất là mình, chẳng nhớ gì đến mối tình đầu của mày ngày đó với P nữa cae. Chắc các bạn cũng biết mà, trường cấp 3 nhiều cảm dỗ thậm chí có nhiều em còn xinh hơn nàng lớp trưởng ngày ấy. Xin nói thêm, ở trường cấp 3 tính mình nó vẫn thế, vẫn lạnh lùng nhưng bên trong là sự nhút nhát ẩn giấu. Vẫn là người cuốn hút vì mình được cái cũng có cái máu văn nghệ nên mặc dù nhát thì nhát thật

nhưng vẫn muốn lấy cái tiếng ở trong trường, nên mình hay tham gia các buổi văn nghệ, được cái hát cũng hay nên cũng có tí gọi là fan hâm mộ.

Cũng có yêu một bé, dưới một lớp cũng xinh xinh dễ thương. Bé này mình để ý năm lớp 11, tên A, cả cửa cấm và đồng ý là trong 1 tuần, yêu nhau cho đến giờ là tròn 1 năm. Gấu này đúng type người mà mình thích từ bấy lâu nay, đó là nhỏ nhắn xinh xắn, tính hơi trẻ con có chút yếu đuối để mình có thể bảo vệ suốt đời. Và đến giờ này mình vẫn rất yêu.

Cuộc sống cấp 3 của mình cứ thế trôi đi trong sự nổi tiếng, thầy yêu bạn quý, mặc dù học dốt nhưng cuối kỳ lúc nào cũng được làm học sinh tiên tiến của lớp, cũng chả có biến cố gì đặc biệt đáng để viết vào đây cả ngoại trừ mình bắt đầu biết hút thuốc ngay từ lớp 10, cũng cứ ra chơi là cả lũ kéo nhau xuống phòng vệ sinh và làm vài điều, bọn này nó còn hút cả trong giờ học cơ mà mình không ham...

Rồi cái ngày thi tốt nghiệp nó cũng đến, trong lúc mình viết thì là mới hôm qua là thi xong tất các môn, chép được nên cũng chắc chắn qua. Cách cái ngày thi khoảng chục hôm thì phải, cái ngày các học sinh lớp dưới bắt đầu được nghỉ hè, chả là lớp bọn mình tổ chức họp lớp cấp 2, bọn nó đi tất, thiếu vài đứa nhưng không đáng kể, tất nhiên có cả nòng lớp trưởng ngày xưa rồi, P bây giờ xinh gái và dễ thương hơn xưa. Sau khi đông đủ rồi thì mấy đứa tụ tập tại quán lẩu, ăn uống no nê rồi làm mấy tộp rượu cho khí thế, Mình nói luôn mình là con ma rượu rồi, lớp 12, tuần nào cũng họp các anh em chiến hữu lại rồi nhậu nhẹt linh đình, có hôm uống rượu buổi trưa ở nhà thằng bạn rồi say bết nhè nhưng vẫn mò đến trường rồi quậy tung lên hậu quả là đình chỉ học 5 hôm, tóm lại mình là đứa con trai hư hỏng, chỉ trừ ma túy với đánh nhau ra là cái gì cũng ghiền. Kể tiếp cái vụ ăn lẩu, ăn uống no nê xong ngồi rửa răng chút, rồi phân ra bọn con gái đi chợ, còn bọn con trai họp ở nhà một thằng, bố mẹ nó không có ở nhà rồi đến nấu nướng ăn uống ở đấy, lại toàn các bọm nhậu với nhau nên mấy thằng đi mua mấy can rượu về uống...

Cái đêm định mệnh ấy mình thề từ giờ đến già mình chẳng bao giờ quên được nó. Bọn con gái đi chợ về rồi phân nhau ra nấu nướng đến chập tối thì bày mâm bát ra phòng khách ngồi ăn với nhau. Mấy đứa phải về thì nó xin về hết rồi còn lại toàn thành phần chủ chốt của lớp ngày xưa ở lại và tất nhiên không thể thiếu lớp trưởng rồi, giá như hôm đó mẹ P gọi P về thì không phải ngồi đây mà viết về cái số của mình. Hôm đấy ngày vui mà, 3 năm mới gặp nhau nên ngồi ăn uống phê phờn đến 10h mà vẫn chưa xong. Cả bọn con gái cũng máu rượu, uống được vài chén mà phê, uống hăng lắm. Đứa nào đứa nấy cũng ngà ngà nhưng mình tửu lượng trâu bò nên là vẫn tỉnh lắm, còn bây bọn nó lên phòng hát nhà thằng chủ nhà đập phá, hơn 10h rồi còn hát với chả hò, Uh thì mình lại có cơ hội thể hiện giọng ca vàng, mà nhà thằng này nó giàu lắm các bạn ạ, bố mẹ làm ăn kinh doanh nên đi nước ngoài suốt, nhà thì có hẳn phòng Karaoke như ngoài quán (thế thì mới có cái bữa ăn hôm nay chứ). Lên hát được vài bài thì khản cổ.

Mình lại chạy đi mua thêm mấy chai bia nữa về uống, vì đi hát mà chẳng được lằng lằng thì vào thế nào được. Nghĩ là làm mà cái giờ này quán xá nó đóng hết cửa rồi thì làm sao mà mua được, Chạy đến cuối đường thì may quá có quán bia nó đang chuẩn bị dọn hàng, mình chạy vào xách 5-6 chai bia Hà Nội về tiện mua mấy bao thuốc hút. Thế là lại tiếp tục màn hát hò rượu bia, nòng lớp trưởng thì từ sáng đến giờ nhìn mình hút thuốc cứ tỏ thái độ không bằng lòng, cơ mà cả đám thằng nào cũng hút nên không thể bắt bẻ gì mình được rồi. Tiệc nào thì cũng có lúc tàn, khi cả lũ bắt đầu nghiêng ngả thì bắt đầu dẩu dẩu nhau đi ngủ, mình thì uống ít thì lúc nào cũng tỉnh hơn mọi người, cơ mà uống nhiều vào phát là bắt đầu say chẳng ai bằng, nôn mấy bãi. Mà lúc đó phê rồi cũng chẳng nhớ là những đứa nào phải về, những đứa nào ngủ lại và tại sao bố mẹ chúng nó không đến đón về nữa cả, mình thì cứ tương đại phòng nào đấy mà nằm cho đỡ mệt rồi ngủ...

Nằm đúng kiểu thằng say, mình cứ xoay bên nọ xoay bên kia, chẳng yên được lúc nào. Rồi lại buồn đi vệ sinh, thế là loạng quạng mò dậy. Xong đâu đó, mình quay lại và chui vào một cái phòng, vì say rồi nên cũng có biết là phòng nào đâu, cứ thế mà vào nằm thôi, (Theo thông tin sáng hôm sau chứng kiến thì là mình đã vào nhầm phòng rồi, Nhà thằng này thì 5 tầng không biết có bao nhiêu cái phòng nữa, nhưng mình nhớ rõ là mình đang ở tầng 3, lúc này ăn uống tầng 1 phòng khách)

Sáng hôm sau, cũng giống mấy cái phim các bạn xem, mình tỉnh dậy và bên cạnh là P, trong cái tình trạng hoàn toàn không có chút quần áo nào trên người. Mình mặc vội đồng quần áo vào, vẫn chưa dám lay P dậy ngay, Mình cố gắng không nghĩ đến cái tình huống kia đâu, chưa thể định thần lại mọi chuyện đang diễn ra xung quanh, Lúc mình đang mặc quần áo thì P dậy... Sau đó, nòng vô lấy mình mà vừa khóc vừa

cào cào mình mà hét: “H, cậu làm gì tớ rồi, tại sao cậu lại có thể làm chuyện đồi bại đó với tớ... Cậu đã làm gì chưa?”

Rồi thôi không cào cào nữa mà ngồi ôm mặt khóc... Mình quay mặt đi, không dám nhìn vào P, nghĩ cũng khổ, giờ mình với P ai cũng có gấu rồi, mình cũng đã quên P từ lâu, nhưng ngay cái lúc này mình lại thấy yêu thương nàng hơn bao giờ hết, mình cũng khóc theo... Vì do hôm qua cả 2 đứa đều say, P có vẻ say hơn cả mình, nhưng vẫn lết được lên cái phòng đó. Mình cứng họng luôn, cũng chỉ biết nói với nàng:

- Cậu đừng khóc nữa, truyện nó đến nước này cũng chỉ là do chúng mình hôm qua lỡ uống say thôi, giờ tạm thời xin cậu đừng nói cho ai biết chuyện này nhé. Cậu không nói, tớ không nói, cứ xem như là chúng ta chưa hề có chuyện gì cả đi.

P vẫn khóc mà còn khóc to hơn, rồi thì cả đám bạn cũng biết. Nói thật là cũng chưa ai nghĩ đến cái chuyện có thai ở đây đâu nên chúng nó cũng chỉ biết thế rồi khuyên bọn mình về nhà, không bố mẹ lại mò đến đây thì phiền lắm. Lúc đó thì cũng nghĩ mọi chuyện sẽ chỉ quên đi là xong, bọn mình về nhà. Thời gian này mình cũng tránh mặt gấu An luôn, tại vì cảm thấy mình đã làm điều có lỗi với An.

3. Chương 3

Gia đình biết chuyện

Từ sau hôm đấy, thỉnh thoảng mình vẫn hay nhắn tin cho P để xin lỗi mà P cũng không thèm rep nữa, mình thấy bản thân đáng trách quá... Rồi thì cũng vài tuần sau bọn mình thi tốt nghiệp, từ hôm đó mình cũng có gặp lại P nữa đâu.... Cho đến ngày hôm nay, thì chính P gọi điện cho mình nói là P có thai rồi và bảo mình về nhà, bố mẹ P đang ở nhà mình... Cái tin nó ráng vào đầu mình nhanh quá, cũng buông mấy luôn. Mình thì đang ở nhà thằng bạn nên nghe tin không dám về nữa, Ngồi suy nghĩ, tin nhắn đến và cuộc gọi cứ thế đến mà hoảng không dám rep hay nghe điện.... Lúc sau, ô tô của bố P đến tận cổng nhà thằng bạn, chẳng nói chẳng rằng, ông đâm cho mình một phát đau điếng vào mặt, may thằng bạn nó can chứ không thì như đòn. Hình như là có người biết sáng nay mình xin sang nhà thằng này nên ông ý mới biết, Ông kêu mình lên xe, mình cũng cun cút lên theo. Mình nhìn thấy bố cũng trên xe, mà sao vừa nãy không can người ta đánh thằng con, chắc mình đáng ăn đánh.

Mình cũng nói thêm về gia đình bên này, P là con một, có một ông anh trai nữa nhưng mất từ lúc mới lọt lòng, thành ra nhà có mỗi đứa con gái, bố nàng làm to trong quân đội mà lại rất nghiêm khắc, mẹ thì ngày xưa làm diễn viên về hưu nữa, nên thành ra nhà đó nuôi con chăm sóc tử tế thế mà mình lại... Bây giờ thì nhà mình đông người lắm, mình đang ngồi đây, với P, bố mẹ nàng, bố mẹ mình và cả lô lô cô dì chú bác nữa. Ăn từ này đến giờ là hơn chục phát tát rồi.

Về phần P, sau cái ngày hôm ấy về nhà thì cũng bị bố mẹ tra hỏi cho một trận, tuyệt nhiên P không hé mồm về chuyện ấy, P chỉ kể là hôm đó muộn rồi, nên về nhà đứa bạn gái trong nhóm rồi ngủ ở đó thôi, mẹ P không tin đòi gọi điện kiểm tra, cũng không biết tại sao gọi đến nhà đứa kia confirm thì đúng là P ngủ ở đó đêm hôm qua...

Còn lý do bị phát hiện là do P cũng bắt đầu ám ảnh về cái ngày hôm đó, nên là có đi mua que thử thai về thử thì mẹ P đi vào phòng vệ sinh và phát hiện ra... Sau đó gọi bố P về và tra hỏi (Có cả đòn) thì P đã khai ra tất cả mọi chuyện đêm hôm ấy.

Bây giờ thì tất cả mọi người đang ở đây và tra hỏi mình, giờ này thì dấu cái gì nữa mà chả không khai hết ra. Mình nhìn thấy ánh mắt thất vọng của bố mẹ, trước giờ mình vẫn là thằng con ngoan, tự làm ra tiền, mặc dù mình vẫn là đứa hư hỏng, hút thuốc, uống rượu. Mẹ mình đã phải dập cả đầu xuống để xin lỗi gia đình nhà người ta. Họ giải quyết thế này: Bây giờ tốt nhất là đưa P vào viện khám xem bác sỹ bảo như thế nào rồi quyết định, dù gì đi nữa, dù có cái thai hay không, thì mình sẽ vẫn phải yêu thương và chăm sóc P thật tốt, nếu có thai thật thì họ cũng không cho phép phá, và mình phải cưới P, phải chịu trách nhiệm về những gì mình đã làm...

Giờ thì họ cũng đã đem con gái về nhà. Những gì mình nhận được từ gia đình chỉ là sự im lặng, chẳng ai nói với mình câu nào nữa cả. Mình lại lặng lẽ lên phòng. Đợi ngày mai đến bệnh viện xem thể nào đã.... Còn An nữa, mình rất yêu cô ấy, mình không muốn cô ấy biết sự thật, nhưng cứ với tình hình này thì sớm muộn gì An cũng biết mất thôi... Mình đã tránh mặt An từ hôm “tai nạn” đến giờ rồi, tin nhắn không rep, gọi điện không nghe. Chắc An lo cho mình lắm...

Tối hôm nay mình hẹn gặp P ra ngoài nói chuyện, P bảo sang nhà mình thì bố mẹ mới cho đi, cũng tại từ lúc gia đình P biết chuyện, bố mẹ P đã cấm túc P không cho ra ngoài. Mẹ P đưa P sang nhà mình và ngồi chơi, còn mình với P ra chỗ nhà đa năng gần nhà ngồi... Chưa bao giờ mình sầu thảm như hôm nay, P ngồi khóc mà mình không thể nào mà kìm lòng được, đến An còn chưa bao giờ phải khóc trước mặt mình. P nhẹ tựa vào vai mình, mình cảm thấy yêu P hơn bao giờ hết, rồi P nói từng tiếng trong nước mắt:

- Giờ em phải làm sao bây giờ (không phải tở - cậu nữa), em biết cả 2 ta đều không có lỗi, mỗi người còn có cuộc sống riêng, cả người yêu em và người yêu anh, anh yêu nó đúng không?

- Ừ

- Bố mẹ em từ hôm qua đã đánh mắng em rất nhiều, có lúc em đã muốn chết,... Em cảm thấy chẳng còn gì đáng sống nữa cả, rồi còn gia đình, bạn bè, hàng xóm,... Họ sẽ nghĩ em là đứa con gái hư,... Rồi P khóc thành tiếng luôn...

Mình rón rén đưa tay đặt lên đầu P rồi cố ngăn cái dòng nước mắt đang trực trào ra của mình, khẽ vuốt vuốt mái tóc dài và mượt của P

- Bố mẹ em nhất quyết bắt chúng ta phải yêu nhau, bấy nhiêu năm em sống bên họ thì em biết mình không thể làm khác lời họ được.... Nhưng còn anh N, anh ấy mà biết chuyện này chắc sẽ buồn vì em lắm...

Nói đến đây, mình lấy tay lau những giọt nước mắt ở trên 2 gò má ấy và thở dài, mặt P có vẻ gì đó hao hao đi, khuôn mặt của người mất ngủ... trong cái lúc này thì mình không biết nói gì thêm nữa, 2 đứa chỉ biết lặng im bên nhau cả tiếng đồng hồ... Mình chợt nghĩ về An, nghĩ đến cảnh An khóc, cái cảnh mà chưa bao giờ mình được nhìn thấy, những kỉ niệm lại ùa về khiến mình như nhói trong lòng.

Mình dắt P về, trên con đường 2 hàng cây tỏa bóng, đoạn đường như dài thêm cả trăm mét, 2 đứa cứ bước đi trong đêm im bật không 1 một ai nói câu gì.... Về nhà thì cũng là lúc mẹ P kêu P chào bố mình rồi đưa P về.....

Đến tối bố mới ngồi nói chuyện với mình:

- Con lớn rồi, đủ bản lĩnh để có thể chịu trách nhiệm với việc mình làm, dù kết quả ngày mai có thể nào thì con phải hứa là sẽ luôn yêu thương và chăm sóc cho con P, trong mắt bố mẹ, con vẫn luôn là đứa con biết suy nghĩ, biết tự lo cho mình, cuộc sống ai cũng có những lỗi lầm cả thôi, cái quan trọng là ta phải biết nhận lỗi và sửa chữa... Bây giờ đi ngủ đi, mai còn lên viện sớm...

Mình rơm rớm nước mắt, đi lên phòng.... Nằm trần trọc mà không ngủ được, nghĩ đến An, nghĩ đến P và mọi thứ sắp sửa mình phải đối mặt Haizzzzz

4. Chương 4

Đi bệnh viện

Sáng nay mình dậy sớm lạ thường 6h30, hôm qua ngủ muộn và thường thì mình toàn ngủ đến 9-10h sáng. Vệ sinh cá nhân xong xuống nhà chờ nhà bên kia đến là đi, ngồi suy nghĩ mông lung một lúc thì mẹ P đến, quyết định thống nhất sẽ đi 2 bệnh viện để khám... Ngồi ô tô, đi đến đầu tiên là Bệnh viện tỉnh X, ngồi chờ lấy vé, mặc dù đi rất sớm mà vẫn ăn ngay vé 2 chữ số... Thế là mình loay quanh 1 lúc, P cũng đi theo, ra vườn hoa bệnh viện, lại chỗ ghế đá ngồi, không biết P cảm thấy thế nào nhưng mình có cảm giác rất là thoải mái, như kiểu đang ở bên người yêu vậy. Từ hôm ấy, mình đã không còn thấy cái nụ cười tươi của P

hiện diện trên môi nữa... cũng chính cái nụ cười ấy, năm cấp 2 mình mới say mê P đến vậy... Lần này mình mạnh dạn hơn, bắt chuyện:

- Thế anh ấy đã biết chuyện chưa?

- Haizz em vẫn chưa dám nói nữa, không biết ấy sẽ nghĩ sao về em... lại rơm rớm (Mỗi lúc nhìn con gái khóc là em lại không kìm được lòng)

- Uh, anh cũng vậy, vẫn chưa nói cho bé An biết chuyện, nhưng kiểu gì rồi một ngày ta cũng sẽ phải cho họ biết thôi...

- Mấy hôm nay anh ấy nhắn tin suốt mà em không dám trả lời, gọi điện thì không dám nghe (Giống mình thế) Lại là thở dài haizzzzzz...

Ngồi nghĩ vẩn vơ một lúc thì bác nhà gọi vào, mình với P đi vào, trước lúc vào, P còn ngoái lại nhìn mình tỏ vẻ rất sợ sệt, mình thương lắm, cố quay đi để che giọt nước mắt... Ngồi ngoài mà sốt hết cả ruột, tầm lúc sau thì bác sỹ đưa P ra... Cả bố mẹ mình và mẹ P nhào ra hỏi bác sỹ, Bác sỹ bảo tính từ ngày đó đến nay là tròn 14 ngày rồi, kết quả kiểm tra siêu âm báo là chính thức P có thai... Ôi cái lời nói ông này như cái búa nó ráng cú mạnh vào đầu mình, đầu óc mình quay cuồng đi.... P bật khóc và cầm đầu chạy, định thần 1 lúc mình mới đuổi theo. P chạy vào phòng vệ sinh ngồi khóc, mình kéo đi:

- Đi ra đi P, em có khóc vậy cũng chẳng giải quyết được gì, ra đi rồi về còn đi khám chỗ nữa cơ mà, nếu mà có thai thật thì anh sẽ nói mẹ em cho em đi phá thai, em sẽ được làm lại cuộc đời, được chưa (Nói thế thôi nhưng trong lòng mình vẫn muốn giữ đứa bé hơn bao giờ hết, nhưng do cuống quá nên mình lỡ nói ngu)

- Anh cút đi.... Đừng nói gì nữa.... Anh hại đã cả cuộc đời tôi rồi.... Cút đi.... Cút khỏi mắt tôi...

Từng lời phủ phàng như rót từng câu vào tai và tim mình. Mình đau lắm nhưng vẫn kéo P lại chỗ cả nhà đang đứng... Mẹ P xót xa nhìn con gái khổ sở mà không kìm được nước mắt, 2 mẹ con ôm nhau khóc.... Cái lúc này mình cảm thấy bản thân sao lại chó má vậy... làm cho nhà người ta ra nông nổi này... Mình cảm thấy nhục nhã lắm... Người ngoài chỉ tỏ.... Mình chạy băng ra đường, chạy chạy chạy, chạy đến cái bãi cát công trường nhìn ra sông mà mình hay đến mỗi lúc buồn.... Mình lại khóc, con người yếu đuối trong mình lại khiến mình phải khóc... Mình cần hút thuốc, những lúc như này mình cần có điều thuốc hút cho bình tĩnh, chạy ngay ra quán nước mua một bao thuốc rồi lại về đó, ngồi nhìn về khoảng không vô định trước mắt... mình là cái loại gì thế này? Chắc giờ này bố mẹ đang lo cho mình lắm...

Mình ngồi đó 3h đồng hồ. Hút điếu thuốc cuối cùng còn sót lại... Mình nghĩ mình nên về thì tốt hơn, mình bình tĩnh lại rồi, về đến nhà lễ thê léch thếch, họ vẫn còn ở đây, thêm ông bố P ngồi với bố mình còn mẹ P đang ngủ thiếp đi bên P nằm ở đó, khổ thân P, chắc nằng lo lắng, hoang mang đến phát ốm... Mình ngồi xuống ghế, cũng chẳng ai quan tâm là mình vừa đi đâu về cả. Bố bảo là cũng vừa đi khám ở Bệnh viện quân đội về, kết quả vẫn như thế, Vậy là mình có con thật rồi... P còn bị tổn thương vùng kín nhẹ nữa, đây cũng là lần đầu của nằng luôn... Mình lại thấy mình đáng chết quá, cả đời người con gái gìn giữ, bây giờ trao vào tay kẻ khốn nạn như mình.... Giờ bố bảo mình đi nghỉ trưa rồi chiều tối họp gia đình cả bên này và bên ấy lại, rồi thống nhất cách giải quyết... Mình không nói gì, lại lặng lẽ bước lên phòng ngủ một giấc

Ngủ một giấc dài đến 5h30 thì đi xuống rửa mặt, rửa tay vào ăn cơm, gia đình P đã về nhà từ chiều, mình trên phòng cũng không để ý nữa... Hình như mình lại yêu P lần nữa rồi, cái cảm giác năm xưa mỗi khi P nghỉ học lại trở lại với... là nhớ, là trông ngóng, là đợi chờ giống như thiếu vắng đi một thứ gì thân quen trong đời... Cầm bát cơm mà không nuốt nổi, cúi gằm mặt ăn mà cảm thấy miếng cơm hôm nay sao đắng thế...

6h thì họ đến, vẫn không có P, P bị ốm nằm ở nhà có bà giúp việc chăm sóc... Tránh dài dòng mình xin trích luôn lời mẹ P nói:

- "... Cậu đủ lớn để nhận thức được việc này rồi, con gái tôi đứt ruột để ra, nâng như nâng trứng hứng như hứng hoa... (vừa nói bác vừa rớm nước mắt) ra cái cơ sự này thì tôi biết chẳng thể trách mình cậu được,... ai cũng có lỗi cả, giá như mà con P hôm đó nói với tôi ngay thì có tôi đã cho nó uống thuốc rồi... giờ nó đang mang con của cậu, cậu phải có trách nhiệm với con của mình, tôi cũng sẽ giữ cháu ngoại tôi bằng được không có phá gì hết. Còn cậu, cậu sẽ phải yêu thương chăm sóc con gái tôi suốt đời để bù đắp lại những tổn thương gây ra cho nó, Khi nào đứa bé đủ lớn nếu cậu thích tôi sẽ cho đi xét nghiệm, sau khi 2 đứa đủ

tuổi thì bác sẽ tổ chức cưới hỏi đàng hoàng cho chúng mày... Cưới xong thì cứ tiếp tục đi học vẫn được... cậu cứ suy nghĩ đi..."

Có nghĩa là, trước hết P với mình phải đến với nhau, mình thì không sao nhưng liệu P có chấp nhận 1 thằng như mình không, chỉ sợ lấy nhau về mà không yêu nhau thì lại không có hạnh phúc, tất nhiên là tổ chức đám cưới xong khi nào đủ tuổi thì mới đăng ký kết hôn. 2 đứa vẫn được đi học đại học... Mình thì trước đó vẫn có ước mơ vào Nam theo học Nhạc viện HCM, ước mơ của mình là được làm ca sỹ mà....Haizzz giờ do mình cướp đời con gái của P mà còn xét nghiệm gì nữa. Mình quyết rồi, dù có đánh đổi bất cứ thứ gì, mình cũng phải bù đắp cho P, mình sẽ yêu thương 2 mẹ con cô ấy... Tối nay mình sẽ đi gặp An và nói hết mọi chuyện rồi chia tay với An.

5. Chương 5

Một đêm, hai nụ hôn, một cảm giác

Tối nay mình quyết định sẽ nói lời chia tay với An, mặc dù trong lòng vẫn rất yêu bé. Nhắn tin gọi An ra công viên... vẫn cái dáng người thanh mảnh ấy chạy đến ôm eo mình từ đằng sau, không như mọi lần, mình sẽ ôm thật chặt bé vào lòng rồi đặt nụ hôn lên trán. Lần này tim mình như thất lại vậy... nhìn nàng cười nói mà mình như sắp trào cả nước mắt ra rồi... Mình đã nói cho An biết sự thật... An ngồi im mà chẳng nói năng gì. Mình chủ động nói chia tay, An ôm mình thật chặt mà khóc nức lên. Ngồi mãi cũng đến lúc phải ra về, mình không dám đưa An về tận nhà đâu, chỗ đây cũng gần nhà An nên mình để bé đi về một mình. Rồi thì cái bóng nhỏ nhắn cũng khuất dần..... Tạm biệt em nhé, chúng ta phải chia tay nhau rồi, hãy đi tìm người đàn ông khác yêu em hơn anh..... Cố gắng học cho thật tốt nhé.... chào em!

Mình ngồi lại hàng ghế đó, nơi có biết bao nhiêu kỉ niệm của 2 đứa, lúc này, mình nói gì, An chỉ biết khóc và nghe, có lẽ An cũng đã đủ lớn để biết mình đang gặp phải cái tình cảnh gì rồi, và cũng hiểu rằng, mình chia tay với An thì cũng chẳng thể nào làm khác được.....Mình tự nhủ sẽ không bao giờ để người con gái nào phải khóc vì mình nữa...

Ngồi một lúc thì mình phóng xe qua nhà P xem P thế nào. Tạt qua mua cân hoa quả rồi phi đến nhà nàng. Đã lâu lắm rồi, mình mới lại bước chân đến nhà P, kể từ những năm cấp 2 có việc gì cả lớp đi chơi thì hay tập chung tại nhà P, (lớp trưởng mà) sau đó những năm học cấp 3 thì mình chưa từng đi qua đoạn nhà P bao giờ nữa... Đến nơi thì bà giúp việc đang lau nhà, chắc bà cũng biết mình là ai nên chỉ cho mình lên trên phòng P nằm. Lần đầu tiên mình được bước chân vào căn phòng ấy, P vẫn đang nằm nhắn tin... nàng nhìn lướt qua mình chỉ vài giây rồi lại quay lại chiếc màn hình điện thoại, đặt túi hoa quả lên bàn, mình hỏi:

- Đã bình tĩnh hơn chưa?

- Anh đến đây làm gì?

- Thôi đừng nói giọng đó nữa được không? Anh qua xem em thế nào

- Cảm ơn, tôi đỡ rồi

- Haizz anh vừa đi gặp An về, đang buồn lắm nên em đừng khó chịu với anh nhé! Anh biết anh có lỗi rồi, anh hứa sẽ chăm sóc 2 mẹ con em tử tế... em vừa nói vừa ngồi sát lại cầm lấy bàn tay P

- Bỏ tay ra, đừng có động vào người tôi nữa, bố mẹ tôi có thể bắt tôi lấy anh nhưng tôi sẽ không bao giờ yêu anh đâu, anh đừng có được thể...

P nói đến cái giọng này nữa nên mình đang buồn lại càng buồn thêm, Haizz chắc chẳng bao giờ P tha thứ cho mình nữa... mình lại ngồi im, ngồi kế bên P, còn P thì đang nhắn tin cho ai đó thì phải, bất chợt P quay sang nhìn mình, mình vẫn chưa bao giờ đủ can đảm để nhìn vào đôi mắt ấy cả, kể từ hồi cấp 2 đến tận giờ phút này, P hỏi mình lại với giọng dịu hơn trước:

- An sao rồi?

- Uhm! Khóc và khóc, anh nói hết mọi chuyện rồi...

- Thế anh định chia tay thật à?

- Thì còn biết làm thế nào nữa, bố mẹ em bảo mình phải cưới nhau, rồi anh phải chăm sóc cho em suốt đời, chẳng lâu nữa đâu, rồi mình sẽ phải là vợ chồng thôi...Haizzzz

- Anh có muốn lấy tôi không, có chăm sóc tôi được cả đời không?

Mình lặng im, sao cái câu “Có” bây giờ nó khó nói thế, không phải tại mình không muốn thực hiện những điều kia, chỉ là do mình ngại thôi, gần ấy năm chưa bao giờ mình nghĩ P sẽ có ngày hỏi mình câu này cả.....

- Có

Trong cái giọng nghẹn ngào, 2 giọt nước mắt lại rơi trên má. P nói với mình:

- Giờ này thì em mất tất cả rồi, em vừa nhận tin cho anh ấy xong, anh ấy đòi gặp mặt cả anh và em để nói chuyện... em không muốn gặp anh ấy đâu... Em chỉ sợ khi nhìn vào anh ấy em sẽ lại mềm lòng.... Bây giờ em phải quên anh ấy đi và tiếp tục sống bên anh, anh thề đi, hãy thề là sẽ là người đàn ông tốt chăm sóc cho 2 mẹ con em cả đời...

Nói đến đây thay vì gơ tay thề như P nói mà kéo mặt nàng sát mặt mình rồi đặt lên môi P 1 nụ hôn... không hiểu sao mình lại làm vậy, nhưng mình thấy nó giống như nụ hôn đầu vậy, mặc dù mình đã mất cảm giác đó từ lâu rồi.... P cũng không chống cự mà nhắm đôi mắt lại... Cảm giác của mình lúc này hả?, đến lúc viết lại những dòng này mình vẫn còn chưa bớt lâng lâng,... Mình sẽ lại yêu P, tình yêu không giống như trước nữa mà là mình đang yêu vợ, người mà đang mang giọt máu của mình trong bụng, người mà mình sẽ chăm sóc cả đời... . P chủ động buông ra trước, không nói gì và hít một hơi thật sâu..

- Em cũng sẽ yêu anh chứ?

Nàng không nói gì và khẽ gật đầu... Vậy là giờ P đã thành gấu của mình, là vợ của mình... mình nắm lấy đôi bàn tay ấy... Ngồi một lúc thì có tiếng xe ô tô về, chắc cũng đến lúc mình phải về rồi, mình lại gần đặt một nụ hôn lên trán P

- Anh về đây, ráng ngủ sớm cho chóng khỏe nhé! Còn chuyện anh ấy, có lẽ nếu em không đi thì anh cũng sẽ đi gặp anh ấy và nói chuyện đàng hoàng...

Mình đi xuống nhà thì 2 bác cũng đi lên

- Cháu về đây 2 bác ạ!

Bố P đặt bàn tay lên đầu mình xoa xoa

- Nghĩ ít thôi cháu nhé, mọi chuyện rồi sẽ ổn, mà bây giờ phải chào bố mẹ chứ

Mình ngỡ ngàng vì câu nói đó của bố P, từ trước đến giờ mình chưa nói chuyện với bố P lần nào, mình cảm thấy ấm áp lắm, chắc họ cũng hiểu và thông cảm cho mình rồi...

- Con chào bố mẹ con về ạ!

2 bác, à không phải là bố mẹ vợ chứ... họ khẽ gật đầu rồi đi lên...

Trên đường về, cái cảm giác nụ hôn đó vẫn còn, vẫn lâng lâng như nụ hôn đầu của vậy... còn Gấu nữa, à không, bé An giờ không biết ra sao, mình lại vòng xe qua nhà An, phòng bé vẫn mở đèn, chắc giờ này An đang khóc và trách mình lắm... Dừng xe ở đó, mình lặng lẽ đứng nhìn lên phòng An. Không hiểu vì sao mà mình lại nhận tin báo nàng nhìn ra cửa sổ, mình lại ngu mà... cứ để cho mọi thứ trôi qua đi mà mình còn muốn nhìn lại khuôn mặt ấy thêm một lần... An đã chạy xuống dưới, vòng tay qua cổ và hôn mình... trong 1 đêm, 2 con người, 2 nụ hôn cảm giác đều như nhau...

- Quên anh đi nhé, rồi có người khác sẽ thay anh chăm sóc cho An, không phải là một thằng như anh...

- Rồi người đó có mua kem cho em ăn mỗi khi em buồn, có dám bỏ tiết xuống cống-tin chỉ để mua cho em túi bánh khi em kêu đói, có chạy dưới trời mưa cả đoạn đường để lấy xe đạp cho em không?

Lại những kỉ niệm đó, Những kỉ niệm mà mình đã cố quên đi rồi, mình không biết nói gì nữa...

- Anh đừng nói là sẽ có người thế chỗ của anh trong em... Em sẽ quên anh đi và tập trung học hành... Em không nhớ anh nữa, không gọi cho anh nữa...

Rồi An buông tay mình, chạy vào nhà. Mình cứ đứng đó chờ cho đến khi đèn trên phòng An đã tắt hẳn thì em mới về...

Đêm rồi đây các bạn ạ, hôm nay mình lại thức thối, làm sao mà ngủ được bây giờ, mình hút thuốc đêm nay là lần cuối rồi, mình sẽ bỏ thuốc... Trong một đêm mà bao nhiêu là cảm xúc đến với mình, mình vẫn đang yêu 2 người con gái, An và P. rồi đến ngày mai, trái tim này sẽ dành chọn cho P... Mong rằng An sẽ có người đối xử tốt với An, như mình đã từng làm vậy...

Con đường này trời sắp đặt anh đi

Không cùng nhau, cũng bởi vì lầm lỡ

Trái tim em, xin đừng thêm đau khổ

Hãy quên anh, quên kỉ niệm một thời

Lúc ngày xưa, khi ta mới thành đôi

Em nhớ không, hứa suốt đời đừng xa cách

Hai trái tim sẽ như cùng một mạch

Mãi bên nhau cho đến lúc ngừng rung

Xin lỗi em ta chẳng thể bước chung

Lời nói xem như chưa từng nghe thấy

Cứ biết rằng do dòng đời xô đẩy

Đã cuốn anh, ra khỏi trái tim em

... Viết tặng An, tình yêu của ngày hôm qua

6. Chương 6

Một ngày hạnh phúc

Sáng nay mình dậy sớm, vệ sinh cá nhân, ăn sáng rồi tranh thủ chạy xe đi mua âu cháo dinh dưỡng mang qua cho P ăn. Cũng tại hôm qua mình xem cái phim “Điều kỳ diệu trong phòng giam số 7” của bạn nào đó share nên cũng một phần có ý thức hơn nhiều so với các hôm khác, mình thấy tự tin lắm, không còn ngại ngần gì nữa cả.

Đến nhà thì BỐ MẸ VỢ đi vắng hết rồi, BỐ VỢ thì lên đơn vị từ đêm hôm qua, MẸ VỢ thì chắc lại đi sinh hoạt văn nghệ ở đâu đó. Mỗi P với bà giúp việc ở nhà, đến thì bà cứ nhìn nhìn mình không giống như hôm qua, bà cũng lại chỉ mình lên phòng P. Trời ạ, con gái gì mà ngủ muộn gối, nghe đâu thì P ngủ dậy muộn ở tầm giờ chả khác gì mình là mấy, mình cũng không vội lay dậy... Ngồi ngẩn lúc thì P quay mặt lại lơ mơ nhìn ra, thấy mình P mở to mắt ra:

- Anh đến khi nào đấy?

- Uh! Vừa mới đến thấy em ngủ nên thôi khỏi gọi nữa

- Có ăn gì đấy?

- Cháo dinh dưỡng

- Hôm nay biết mua cháo cho ăn cơ á

- Uh! Anh mua cho con anh ăn chứ cho em đâu

Nói đến câu đó P không nói gì nữa, mình biết là mình lại nói ngu rồi nên sửa lại:

- Thôi ăn đi cho chóng khỏe, anh đốt ăn nói nên có gì lỡ lời cho anh xin lỗi nhé!

Chợt P nhìn kỹ mình rồi lại còn bật cười mới lạ chứ, Ôi! Đã từ lâu rồi mình không được nhìn thấy nụ cười ấy nữa, đó chính là nụ cười mà khiến mình thích P đấy, hôm nay mình được nhìn thấy rồi, vui quá hihi

- Anh mới chui rúc đâu về đây?

Chợt mình quay sang gương nhìn thì hóa ra có cái vệt đen đen dính tí chỗ gò má, vừa nãy lót lá lấp xích xe đạp cho thẳng cu hàng xóm chắc nó dính vào mặt trước khi mình đi rửa tay, thảo nào nãy bà giúp việc nhìn ghê thế... Uh! Bẩn tí mà được nhìn P cười cũng đáng lắm. Đi vào phòng vệ sinh lau mặt mình không quên dắt P theo đi đánh răng rửa mặt để còn ăn cháo, tí phải bón mới được, cho nó lãng mạn, mình đã sến phải cho mình sến đến cùng chứ... Khi P xong thì cũng là lúc mình đang múc cháo ra bát, xúc 1 miếng thổi phù phù rồi đưa ra ngang miệng P

- Gớm, hôm nay điệu lạ

- Ăn 1 miếng đi hay là phải chơi trò máy bay ù ù rồi làm trò giống như cho mấy đứa trẻ con thì mới chịu ăn nữa ^^

Nói là làm, mình mới đưa cái thìa qua qua lại lại trước mặt rồi mồm kêu ù ù....

- Thôi đi, để đấy em tự ăn

- Thì cứ ăn 1 miếng anh bón đi rồi tự ăn

P ngậm 1 miếng chọn cái thìa, tự nhiên mình thấy trong lòng vui lắm vì đã xóa được khoảng cách giữa mình và P, hôm nay nổi hứng, tí rủ em nó đi chơi cho khuây khỏa

- Tí đi ra ngoài chút cho thoáng không?

- Đi đâu

- Uh thì ra ngoài đi dạo cho nó khuây khỏa chứ, mà quên không hỏi em đỡ mệt chưa?

- Đấy tử tế thế, có cái chuyện quan trọng nhất thì bây giờ mới chịu hỏi, đỡ từ tối hôm qua rồi

- Thế tí đi ra ngoài chơi với anh nhé?

- Uh! Thôi anh xuống nhà xem TV em ăn xong thay quần áo rồi đi

- Kệ! ngồi nhìn em ăn hết mới xuống

- Thôi đi ông tướng, hôm nay lạ thế

Mình cười 1 cái rồi đi xuống nhà ngồi, gặp bà giúp việc thì bà nhìn mình lại 1 lần nữa, chắc xem mình rửa mặt chưa rồi bà nói:

- Tối hôm qua P nó khóc nhiều lắm đấy

- Dạ vâng! Từ giờ sẽ không có chuyện đó nữa đâu ạ

- Mà cậu ổn hơn chưa? Thấy ông bà bảo cậu mấy hôm nay không được khỏe, suy nghĩ ít thôi nhé, cậu mà được làm rể nhà này là cậu có phúc đấy

- Dạ!

- Nhớ chăm sóc cho P nó tử tế vào đấy, tôi thấy mặt mũi cậu cũng sáng sủa, chín chắn... Tôi làm ở cái nhà này từ hồi con P nó còn bé kia, tôi hiểu tính nó hơn bao giờ hết, thậm chí hơn cả ông bà nhà này, hồi xưa ông bà đi suốt thành ra mỗi mình tôi hay tâm sự với con bé... Mà ngày cấp 2 nó cũng hay nói với tôi rằng có thích 1 cậu bạn trong lớp tên H, tôi nghĩ là cậu, gớm hồi đó bé tí mà đã yêu đương này nọ rồi tôi cũng mắng cho đấy chứ.

Mình lại chợt suy nghĩ, hóa ra những thứ ngày xưa không phải mình tưởng tượng ra mà là thật à, mình lại trách bản thân sao mà ngu ngốc quá haizzz, thôi thì dù gì cũng nên đôi rồi, không nghĩ nhiều nữa... Mãi chưa thấy P xuống, mình mới chạy lên quên gõ cửa phòng thì P đang thay áo, thấy mình P hét lên 1 phút, mình cũng quay mặt đi luôn rồi lại đi xuống nhà, ngại quá!!!

Lúc sau thì P xuống, mặc chiếc áo phong trắng, quần ngắn, mà mình cũng chưa nhìn thấy bộ dạng này bao giờ, phải nói là đáng yêu cực kỳ.

Mình với P đi dạo vài vòng quanh khu nhà đó, cái khu nhà giàu này hàng xóm ngay cạnh nhà có khi còn chả gặp nhau bao giờ, đường vắng hoe, mà kể chỗ này cũng đẹp thật, ra chỗ hồ nước xung quanh có ghế đá ngồi đây... Hai đứa ngồi lặng im, bất chợt P nói:

- Chuyện gì qua rồi thì cứ để cho qua đi nhé, em đã không nghĩ rồi thì anh cũng đừng nghĩ nữa, chúng ta phải nhìn vào hiện tại và tương lai, giờ em đang là người yêu anh và sau này sẽ là vợ của anh, anh phải thay đổi con người anh đi, không hút thuốc, không rượu bia nữa nhớ chưa

- Rõ – mình đưa tay lên chắn như anh lính

- ...

- Cho anh hỏi chuyện ngày xưa chút, thế hồi cấp 2 và bây giờ em thấy anh như thế nào

- Lần anh vào lớp em cũng có thích anh chút, ờ đẹp trai, vẻ đẹp mà cũng hài hài...

- Thế còn bây giờ

- Anh bây giờ mất dạy lắm, hút thuốc, rượu chè, nhưng em vẫn thấy trong anh là 1 người đàn ông tốt... hy vọng em đúng

- Đừng nhắc lại nữa nhé, giờ anh đang phần đầu là bạn trai tốt, chồng tốt, ông bố tốt đây. À em hay xem phim tình cảm không?

- Tình cảm nam nữ á?

- Không, tình nghĩa tử, à anh bảo tối anh gửi cho 2 phim này mà xem, không cảm động không lấy tiền...

Mình tính gửi cho P xem 2 phim là “The Way Home” và “Điều kỳ diệu trong phòng giam số 7”

- Ăn kem không?

- Có

- Để anh đi mua nhé!

Tại sao lại vẫn là kem chứ, sao mình không hỏi cái khác nhỉ, đây cũng là món An rất thích, thôi kệ, VỢ mình cũng muốn ăn thì mình phải đi mua thôi, ra làm 2 cây ốc quế ngồi ăn, hôm qua đến nay mình viêm họng nhưng vẫn cố ăn hết...

- Đây

- Sao?

- Anh ấy là người thế nào?

- Ai cơ?

- Thì... thì là người yêu cũ em đó, có phải cái anh đẹp trai mà tặng hoa cho em hồi lớp 8 không?

- Không! Anh tặng hoa em có yêu đâu mà

- Thế sao hồi đó anh tỏ tình mà không chấp nhận anh

- Uh thì... Tại mãi lúc đấy anh mới nói... trong khi lúc trước gớm kiêu thấy ghét...

- Em cũng thừa biết anh nhát gái mà, thế anh ấy là người thứ 2 à

- Uh! Thôi em không muốn nhắc chuyện đấy nữa, giờ anh là bạn trai em đấy, ý kiến gì nữa không?

Mình suy nghĩ một lúc rồi kêu 2 đứa đi về, nàng nhìn mình lạ lạ. Hai đứa dắt tay nhau về đến cổng nhà thì mình cũng xin về luôn, bảo đi đường này tí

- Đi gặp N đúng không? Thôi nghe em đừng đi. Em dứt khoát rồi mà anh không nghe lời em là sao

- Đâu anh qua nhà đứa bạn mà, cứ nghĩ lung tung, thôi em vào nhà đi, à quên lại anh nói thăm

Nàng cũng ghé ghé tai thì mình thớm cho phát vào má rồi phóng xe đi, xong còn quay lại vẫy vẫy P, P cũng đưa tay vẫy lại... Mình quyết định đi gặp thằng kia rồi, đàn ông với nhau cũng nên gặp mặt nói chuyện đàng hoàng, mình nghĩ cho nó đầm vài cái cũng chẳng sao. Mà chưa có số nữa, gọi cho con bạn hỏi, dừng xe xuống bấm số gọi con bạn chơi thân với P trước đây và cũng học lớp mình hồi cấp 2 nên hôm đi họp lớp cũng xin số nó luôn

- Alo, N à! Tao H đây

- Sao hả ông bố trẻ, tao...

- mày nói ít thôi, cho tao số thằng N người yêu P đây

- Mày lấy số nó làm gì đừng bảo là...

- O ơ đưa nhanh đây, mày vẫn cái tính nói nhiều quá nhỉ

- Ồ! Đợi tao tí..... 016xxxxxxx đọc lại nhá

- O con này, gửi tin nhắn đi cho nhanh

- Đợi tí!

- À này! Mày biết gì về thằng này không?

- Nó cũng thuộc dạng con ông nọ bà kia, cũng ăn chơi ghê lắm, tán con P từ hồi nó còn học lớp 12 còn con P thì lớp 11, yêu nhau được năm rồi... Mà tao nghe nói cũng thuộc thành phần bất hảo đấy... mày định gặp nó à

- Ủ! Đừng nói cho P biết đấy

Xong mình cúp máy gọi luôn cho thằng N

- Alo! Anh N à

- Ồ ai đấy?

- Em gặp anh 1 chút được không?

- À mày có phải thằng đó không, tao đang đến nhà P này

Ồi vãi! Thằng này nó tính làm gì đây. Mình cúp máy luôn phi xe quay lại thì thấy xe nó đã ở trước cổng nhà P rồi. P cũng đang đứng đấy nhìn thấy mình quay lại thì có vẻ hoảng, vẫy tay bảo về đi, vừa dựng xe đấy thì thằng đó nó lại đâm mình 1 phát vào mặt đổ cả người cả xe, mình nằm bo mặt, từ trước đến giờ có bao giờ đánh nhau đâu, run hết cả người. Nó sếch áo mình lên bảo: “Thằng chó! Mày là thằng nào tao không cần biết nhưng tại sao mày cướp P của tao?”. Nó giơ tay định đâm tiếp thì P vừa khóc lóc vừa ôm nó ra, mặt nó thở hồng hộc như con trâu, mình nhìn phát sợ. P vừa khóc lóc vừa bảo nó:

- Anh về đi, đừng có đánh anh ấy, tôi không ngờ anh không bao giờ bỏ được cái tật đầu gấu đầu mà

Nó tát P 1 cái, mình cú quá không còn biết trời đất là gì lao vào ôm nó xô nó ngã. Thằng cu dính phát thì loạng choạng đập luôn vào cái xe nó dựng đấy... Nó lồm cồm bò dậy lôi điện thoại ra, chắc lại cái trò gọi hội này nọ đây mà, P tút điện thoại vờ gọi công an thì nó mới chịu lên xe phong đi. Mình lại cứ tưởng thằng này người yêu P thì phải thế nào, ai ngờ lúc có chuyện mới lộ cái bộ mặt lưu manh ra, thôi thì chắc cái hoàn cảnh người yêu mình đang yêu tự nhiên có thằng xen vào thì làm sao mà chịu được... Lúc nó khuất thì P mới chạy ra chỗ mình

- Anh quay lại làm cái gì thế, có đau lắm không?

- Anh không sao, mà sao thằng đó lại đến nhà em vậy?

- Em biết đâu, em vừa về nhà 1 lúc thì anh ấy gọi điện kêu em xuống nói chuyện...
- Thế nó bảo cái gì?
- Anh ấy cứ không chịu buông tha em, anh ấy quyết không cho em với anh...

Mình không nói gì nữa thì P đưa mình vào nhà lấy bông băng thuốc đỏ ra chấm chấm cho mình, đau quá, tím mặt rồi

- Ông này học võ hay sao mà đâm thâm thế?
- Uh! Trước học Karate đấy

Mặt mình đơ ra, may mà nó đâm mình có 1 cái, nó mà dùng mấy bài quyền thì chắc mình đi viện mắt, người thì đô con trong khi mình thì nhơ xương

- Đỡ đau chưa?
- Ái rùi ui! Vẫn đau lắm

Ngồi một lúc thì mình về nhà, cay quá, thôi cũng kệ, nhờ mày cho tao ăn đấm mà tao được P bôi thuốc cho. Mình về nhà thì phóng luôn lên phòng chứ để bố mẹ nhìn thấy cái bộ dạng gấu trúc thế này thì lằng nhằng. Mà kiểu gì chả biết, trong nhà thì khác có lúc nhìn thấy... Thôi kệ, mình lên FB gửi cho P 2 bộ phim lúc sáng hứa, thú thật với các bạn là bây giờ mình mới dám bấm nút Add Friend P đấy chứ, mọi lần phân vân không dám bấm, cũng hay lên xem trộm ảnh P nhưng mà là trước đây thôi, từ ngày mình có gấu thì cũng không nhìn thấy nữa. Ngồi tìm mãi thì mới thấy là P gửi lời mời kết bạn từ bao giờ mà mình chưa đồng ý, mình thề là em không biết thôi chứ biết lại chả bấm luôn rồi, Chấp nhận xong thì P pm

- Còn đau không?
 - Thành gấu trúc rồi
 - Cho chết, à gửi em link phim lúc sáng anh nói đi
 - Uh đợi tí
- Mở thêm tab mới lấy link thì lướt qua nhìn thấy hôm nay là sinh nhật của NTP, ối! hôm nay sinh nhật P mà mình không biết à, đoảng thật. Quay lại khung chat pm hỏi P
- Hôm nay sinh nhật em mà?
 - Giờ mới biết à. Thế này mà cũng đòi làm chồng người ta
 - O ơ em có nói đâu mà anh biết
 - Lại cần phải nói cho biết nữa cơ á?
 - :v :v :v
 - Đợi anh gửi link phim cho xem nhé
 - Uhm! Mà biết sinh nhật người ta cũng không ý kiến gì á?
 - Thì cứ đợi đi

7. Chương 7

Happy birthday to P

Hôm qua mình định tổ chức công phu bữa sinh nhật cho P ghê lắm, cơ mà nhà mình đang có chuyện nên đến mãi tận 8h mới đi được... Mình đến nhà dắt P đi chơi linh tinh thôi à, công viên này nọ, đu quay, nhà ma đủ kiểu, sau đó đi ăn, nói chung P thấy hạnh phúc lắm, xong mình còn mua quà tặng P cái dây chuyền.

Cũng bình thường như bao bữa sinh nhật người yêu thôi... Mình xin không kể chi tiết vụ này, vì sau đó mới có biến kia...

Lúc đó khoảng 10h nhỉnh hơn tí, mình đưa P về nhà xong xuôi thì thằng N người yêu P mới gọi cho mình bảo ra cái quán nhậu, nó bảo chỉ có 1 mình nó ở đó... Mình sợ gì mà không ra... Có mấy bạn khuyên mình là nó sẽ còn tìm mình nên mình đi gặp nó dứt khoát 1 lần xem sao. Danh dự thằng đàn ông mà bảo có một mình, sau đó đến thì có 1 đội thì tốt nhất nó nên mặc cái váy hồng vào.

Mình phi xe đến, đến thì thấy nó có mỗi một mình ngồi một bàn, ờ thì tao ngồi xuống xem mày làm gì tao

- Có việc gì không anh?

Nó nhìn vào mặt mình thấy cái vết bầm xong quay ra chắt rượu vào 2 chén. Mình gạt ra:

- Thôi em hứa không uống rượu nữa rồi

- Uống đi, nốt hôm nay rồi mày không uống nữa cũng được

- Thế rốt cuộc anh gọi em ra đây có việc gì? Đừng có đánh đấm gì đấy, chỗ này ngay gần nhà ông bác công an em đấy... -

Có đâu, mình nói phét nó thế cho nó đỡ làm bậy

- Xin lỗi, hơi sáng tao hơi nóng, tao mà định đánh mày thì mày thoát thế nào được tao. Tao chỉ không muốn mày nhìn nhận sai về tao nên mới gọi mày ra đây

- Uh! Thế có gì anh nói đi, em chả nghĩ anh như thế nào

- Cơ mà mày là thằng nào thế?

- Em là H

- Ý tao là mày là gì của P

- ...

- Hôm qua P nhắn tin cho tao là chia tay, tao chẳng hiểu cái đéo gì cả, mấy hôm gần đây nó tránh mặt tao, cơ mà tại sao lại là mày trong khi bọn tao chẳng có việc gì xảy ra cả?

- Em chẳng cần phải nói gì cả, nếu anh có gì cần nói với em thì nói đi để em còn về - Nhấp 1 chén rượu, nó nhìn theo cái chén của mình rồi nói tiếp:

- Tao cần biết giữa mày và P có chuyện gì xảy ra, mày cứ nói đi, P đã dứt khoát như vậy thì tao cũng chẳng biết làm gì nữa.... Thôi uống đi, tao với mày hôm nay coi như uống làm quen, lần sau để nói chuyện, đừng sợ tao, tao bảo không làm gì mày thì sẽ không làm gì mày đâu, nào Uống đi!

Con ma rượu trong người mình lại thức tỉnh, ờ thì uống, chết ai. Vừa uống nó vừa kể lể chuyện tình của nó với P, mình không nghe, kệ cho nó độc thoại, mình chỉ ngồi uống rồi ăn.... Giờ mình mới biết uống rượu ngà ngà là không thể nào giữ được mồm miệng rồi, hai thằng ngồi với nhau đến 11h, mình ngồi kể hết mọi chuyện cho nó nghe, nó ngồi im chẳng nói gì.... Uống và uống

- Thế giờ mày yêu P à, tao chắc là P cũng yêu mày rồi đấy, sáng nay tao cũng nhận ra điều đó -

Nó hít một hơi thuốc thật sâu rồi nói tiếp, cũng như mình thôi, chả tốt lành gì, rượu vào nên mình thêm thuốc vẫn cứ hút...

- Cái trước nhất là mày chăm sóc cho P thật tốt đã, mày làm được không?

- Được

- Mai tao lên trường, còn mày phải chăm sóc cho mẹ P thật tốt đấy (Đm nói lảm, 2 lần rồi đấy) còn đám cưới nữa, tao không xen vào, coi như tao với nó không có duyên, mày đừng để tao nghe là mày là thằng bố tôi, chồng tôi, lúc đó thì tao lại gặp lại mày...

- Thôi anh say rồi, anh về đi, rồi em hứa, hứa làm chồng tốt, cha tốt được chưa

- Đm có mày say thì có, mày say hơn tao

Rồi thì nó gọi thanh toán, nó trả, xong 2 thằng dắt xe về... Hình như mình phê hơn nó thật, nó liền một mạch còn mình thì đi nôn mửa cái đã, rồi đi bộ về, xe thì lúc đấy quán vẫn đông bọn quán nó vẫn không nhắc mình (hoặc cố tình không nhắc).... Đi đường vừa đi vừa hát như thằng điên... 12 rưỡi rồi... mãi mới lết được đến nhà đập cửa gọi bố mẹ ra, bố mình ra thì hỏi:

- Mày vẫn không chừa cái thói rượu chè à con? Mày sắp làm bố rồi đấy nhé, Thế xe mày đâu?

- Quên rồi

- Cái thằng này, mày quên xe ở đâu?

- Biết thế nào được... Bóp

Bố tát mình 1 phát ngang mặt, tay bộ đội thì các bạn biết rồi đấy, bạt cả máu mũi ra... mình chạy luôn, chạy một mạch định đi tìm xe thì ông mới cho vào nhà, nhưng biết chỗ nào mà đi. Mình lang thang ngoài đường, đoạn ngồi dưới đất, đoạn ngã ra đường... Ăn phát tát tỉnh cả rượu, chả lẽ sang thằng bạn ngủ nhờ, giờ này mà gọi chắc mẹ nó ra chửi vào mặt cho... Nghĩ hay thôi sang luôn nhà P nằm xong mai đi tìm xe chứ giờ này nó đóng cửa mất rồi, con Dream thần thánh của mình, đi bộ sang nhà P đứng ngoài mà chẳng dám gọi cửa. Mãi thì bà giúp việc đi ra đổ rác thấy mình đứng đó mới hỏi

- Ô cậu H! đêm rồi còn đến đây làm gì? Sao người ngợm lại lòi thôi thế, chắc lại say rượu rồi à?

- Nhà ngủ chưa bác, cháu vừa bị đuổi ra khỏi nhà nên tính sang đây ngủ nhờ

- Thế vào nhà đi –

Vừa nói bà vừa đỡ mình vào

- Thôi cháu sợ làm phiền 2 bác đang ngủ

- Ông bà đi đã về đâu, Bác trai thì vẫn trên đơn vị còn bác gái đi sinh hoạt văn nghệ tít dưới HN chưa về, thôi vào nhà bác pha cho cốc nước chanh mà giải rượu chứ đứng đây cảm chết

- Dạ

Xong thì mình vào nhà ngồi nằm ở ghế phòng khách. Bà giúp việc thì đi pha cho cốc nước chanh, mình gọi với vào

- P ngủ chưa bác?

- Chưa! –

Tiếng P từ trên cầu thang vọng xuống, thôi chết rồi, P chưa ngủ biết mình lại uống rượu thì chết

- Anh lại đi uống rượu về hả? đúng là cái thằng nát mà, vẫn chứng nào tật nấy

- Giời! chuyện dài lắm

- Dài dài cái gì, thế tính ngủ đây luôn hả

- Thế em không cho anh ngủ à?

- Ai bảo gì, thôi uống nước đi cho đỡ rồi lên trên ngủ, em xuống phòng mẹ

Mình tu một hơi hết sạch cốc nước rồi đi vào phòng vệ sinh lau người luôn. Haizz lần đầu tiên ngủ phòng con gái. Mình nằm đấy thì P cũng chẳng xuống phòng bố mẹ ngủ, P nằm luôn cái giường bên kia, Phòng 1 người mà có tận 2 cái giường

- Anh đi uống ở đâu về đấy

- Uống cùng N

- N? thế có sao không?

- Ui giời, 2 thằng ngồi uống với nhau, nó cũng chẳng làm gì anh. Mà anh lỡ nói hết chuyện mình rồi

- Nói hết rồi? mà cũng tốt, em cũng đang định nói cho anh ấy biết

- N là người thế nào?

- Uh thì quen lúc anh ấy học lớp 12, em đang học 11

- Đang hỏi là người thế nào cơ mà

- Thì hồi còn đi học cũng ăn chơi ghê lắm, nhưng đến khi đi học đại học thì lại thay đổi tính nết hoàn toàn, trở thành người biết quan tâm và chừng chặc hơn nhiều, nhưng con người có vẻ hơi nóng tính và bồng bột, hơi tí là ghen, hờn tí là ghen, anh chưa phải thằng duy nhất bị đánh đầu... Một phần bây giờ em còn sợ con người của anh ấy nữa...

- Uh! Này anh ấy bảo sẽ không sen vào cuộc sống mình nữa, cơ mà liệu có tin được không, nhờ bắt ngờ nó úp anh lúc nào không hay

- Em hiểu anh ấy rõ nhất, những lúc rượu chè vào thì toàn nói những điều thật tâm thôi

- Ai chả thế

- Thế anh ấy nói sao nữa?

- Thì bảo anh phải đối xử tốt với em.....

- Anh thì tốt cái quái gì, mới hứa không uống rượu xong thì giờ đã lại uống

- Thì tại nó rủ anh chứ anh định về nhà rồi, hôm nay đi chơi vui không

- Cũng vui, giờ thì hết rồi, mà sao anh không về nhà mà đến đây đêm hôm thế?

- Bị bố đuổi

- Cho chết cái tội đi uống rượu

- Thôi ngủ đi lại còn

- Anh nghĩ em ngủ đây á, hỏi anh tí thôi, em đi xuống phòng bố mẹ ngủ :”>

Đến lúc này thì mình đỡ say rồi, mỗi tội hơi nhức đầu... Nằm mãi lười con điện thoại lên voz nghịch được lúc thì hết pin, lại lấy máy P, à mà quên chưa xóa history trong máy, nhờ P đọc đc thì chết, mà chả sao, P lên mạng toàn bằng lap nên điện thoại chỉ để nhắn tin với gọi điện... Nằm trần trọc mãi chẳng ngủ được, chắc lạ hơi nhà mà phòng con gái thơm không ngủ được...

Nói thế chứ được một lúc thì mình ngủ tít từ lúc nào. Sáng dậy ngồi chơi đến 8h về còn đi lấy xe, không biết có còn không nữa, lúc ra cửa thì P bảo

- Xe anh đâu? Sao đi bộ

- Mất rồi

- Mất ở đâu

- Để quên ngoài quán, bây giờ ra lấy

- Lấy xe em mà đi này

- Thế tí vác xe anh mang về à

- À quên! Thôi đợi đấy để em đưa đi

Thế là P lai mình đi lấy xe, ra thì may quá nhà đầy dất xe vào hộ... Xong P với mình về nhà (Hí hí! Mình khôn lắm, dẫn về thế này đỡ bị ăn chửi nữa). Về thì bố mình vẫn quát cho 1 trận

- Lần sau mày còn say thế thì mày đi luôn đi nhé, may tìm được xe về đây không thì tao không cho vào nhà luôn

Xong quay sang hỏi P

- Thế hôm qua nó mò sang nhà con à?
 - Vâng! Ngất ngưỡng ra
 - Thôi hôm nay ở đây ăn cơm với nhà bố mẹ nhé?
 - Vâng! Đợi cháu gọi cho bác giúp việc đã
- Xong mình lên phòng ngồi chơi, chưa kịp dọn dẹp gì nên P lên lác đầu
- Gớm! Có khác gì cái ổ chuột không
 - Phòng con trai ai chả thế
 - Thôi em đi xuống phụ giúp nấu cơm, nằm đấy mà chơi
 - Uh! Thế anh xuống giúp em 1 tay

8. Chương 8

Về quê

Hôm nay mình với P vừa đi chơi ở Vĩnh Phúc quê mình... Tranh thủ mấy ngày còn được nghỉ đi chơi tí cho xả xì trét. Bọn mình không quen đi xe máy đường dài nên đi xe bus cho nó lành, vớ phải cái xe đông đúc chen nhau đến phát khiếp... đi hơn trăm cây số xuống Vĩnh Phúc, không khí ở quê sướng thật, ở TQ thì vẫn có không khí này nhưng bọn mình ở thị xã nên đường xá nó cũng đông đúc, chật hẹp. Trên xe thì không có gì để kể, chỉ là dạo này mình nghiện cái bài Mirrors của Justin Timberlake, và thế là mình đầu độc được gấu P nghiện luôn cùng mình.

Xuống xe tưởng chừng như muốn chết ý, mình thì say xe mà P thì lại không say mới ngược đời chứ, mình nôn nao hết cả người mà còn phải xách nặng, cũng tại muốn hawaii nên P đòi xách phụ nhưng mình không cho, P nhìn mình đi lảo đảo mà buồn cười, cuối cùng mình vẫn phải chia cho 1 nửa, đúng là chết vì oai gái mà. 11h trưa thì có mặt tại nhà ông bác trưởng họ, phải lâu lắm rồi mình chưa về thăm quê, cả họ thì ông nội mình là con thứ nhưng ông con trưởng mất rồi nên thành ra ông mình là to nhất, xuống đây mấy thằng thanh niên lớn hơn mình nó vẫn phải gọi bằng anh, có nhiều “thằng em” đi làm có vợ con rồi vẫn phải gọi mình bằng anh cơ mà. Về đó nói chung là oai, ra giềng rửa mặt chân tay cho tỉnh táo rồi vào ăn cơm, gấu P cũng khéo phết, vừa đến đã xung phong xuống phụ việc bếp núc với các bác bá rồi. Đến 12h hơn, cơm nước xong xuôi là oánh chén, hôm nay đông quá, Ai cũng khen bọn mình đẹp đôi, khen P ngoan ngoãn hí hí, ngồi ăn cơm không tránh khỏi mấy chén rượu của mấy bác nhưng mình hạn chế uống, phần vì đã hứa bỏ rồi, phần vì hôm nọ đi nội soi báo loét hoàng tá tràng mới đau chứ, Nói chung là hồi han tình hình sức khỏe 2 bên gia đình, xong bữa cơm P cũng đi dọn dẹp rửa bát các kiểu, mình thì ngồi trên nhà uống nước chè, ông bác bảo

- Mày có cô người yêu như thế này là có phúc đấy, vừa xinh lại vừa đảm đang, ngoan ngoãn. Mà cái thằng mày giờ chơi bởi ít thôi nhé, tao nghe bố mày phản nản ghê lắm đấy, rồi còn chăm sóc vợ con nữa
- Dạ, vâng

P rửa bát xong thì các bác bá bảo lên ngủ trưa, mình với P được dọn cho qua ngủ chỗ phòng cho khách nằm. Có mỗi cái giường nên thành ra phải nằm chung. Đi đường mệt nên 2 đứa ngủ đến 4h chiều mới dậy, ra rửa mặt mũi chân tay xong thì dắt con gấu đi thăm thú mấy nhà họ hàng quanh đấy, gớm thanh niên ở đây nhìn chán không chịu nổi, anh nào cũng tóc HKT mà lại còn nhuộm xanh nhuộm đỏ nhìn phản cảm vô cùng, nhận ra thằng cháu hồi bé hay chơi cùng nó đang đá bóng với mấy thanh niên ở đây, bộ dạng nó thì cũng ngang ngang thế (thằng này tên T bằng tuổi mình)

- Chú H dẫn cô đi chơi à
- Uh dạo này mày làm gì rồi
- Cháu thì cũng loanh quanh ra chợ với mẹ cháu thôi
- Uh chơi tiếp đi chú đi chơi đây tí

Bọn con trai ở đây nó nhìn mình lạ lạ, đi với con bé xinh nên thành ra chúng nó cứ nhìn theo mãi , chứ nó không biết là chú thằng T thì chắc cũng ăn úp vì dân lạ rồi. Đi sang nhà ông anh, ngày xưa hồi bé mình về quê là quần nhất ông này, bây giờ có vợ có con cả rồi, con bé nó bằng tuổi mình sinh năm 95 đấy, giờ nhìn nó lớn phết, ngang ngang với P rồi, đến thì nó đang đứng với thằng nào nhìn cũng hỏ báo tóc xanh tóc đỏ ngoài cổng, chắc lại tán tỉnh

- Bố đâu G?

- Bố cháu chắc lại đi câu rồi, cô chú vào nhà uống nước

Bọn mình vào nhà thì ông anh cũng mới về

- Ô thằng H, mày dạo này nhìn lớn quá nhỉ, đợt nào còn bé tí đi theo anh ra câu rồi cỏi trường tắm sông, giờ sắp có vợ rồi đấy -

P nghe thế cười khúc khích

- Anh đi câu về rồi à

- Uh về thay cần xong đi tiếp, 2 đứa có đi câu không?

- À em còn qua nhà mấy chú mấy bác nữa

- Ui giờ mấy ông bên kia cả rồi, đi câu với anh rồi tối sang sau

Bọn mình đang chán thế là đồng ý đi luôn, lâu lắm không câu, mà mình thì câu cái gì đâu, hồi bé toàn ngồi ném đá xuống nước, làm cá chạy hết nên ăn chửi suốt. Ông anh vào lấy thêm cho 2 đứa cái cần câu rồi dắt nhau ra chỗ đoạn ao cá, chỗ này nhìn cũng thoáng mát mà có mấy cái bụi bê tông dãi chiếu ngồi nữa mới thích chứ... Mình ngồi mà mấy ông hút thuốc thèm không chịu được, nhưng bỏ là bỏ, P đang ngồi đấy nữa. Ngồi câu mà mình ngáp ngủ liên tục đành chuyển qua cho P cầm cần, mình thì nằm vào đùi, ui nằm sướng lắm :3 . Cũng được tầm 5 – 6 con cá gì đấy, P kiên nhẫn ngồi chứ phải mình thì mình quăng luôn đi rồi, mấy ông câu lúc nào cũng đầy cái xô cá, chắc cũng tính mang sang bên kia làm cơm... Đi về thì P cũng lẳng xăng chạy xuống bếp phụ giúp, mình hạnh phúc quá vì có con gấu biết điều với ngoan như thế đấy.

Buổi tối mới thật sự là đông, buổi trưa nay thì toàn bọn trẻ con với thanh niên nó đi chơi với đi học hết (trường xa nên toàn ăn cơm ở đấy luôn), cả gian phòng khách mà chật kín người, P ngồi đầu nôi xối cơm, ai cũng chỉ nhìn mà mỉm cười, gật đầu, mình thấy tự hào quá , bữa cơm ngồi cười nói vui vẻ với nhau, hồi hạn chuyện học hành của mấy thằng cháu này nọ... Ăn xong thì xuống rửa bát, lần này xuống phụ gấu P 1 tay không lại bảo mình lười, rửa bát xong bọn mình định đi dạo 1 vòng quê cho nó mát mẻ, ở đây có cái chỗ hồ nước có mấy cái ghế đá xung quanh, mùa hè ra đây ngồi gió mát lắm, ra đây ngồi hóng gió thì còn gì bằng

- Thấy quê anh thế nào

- Lâu lắm em mới về những nơi như thế này, ở trên quê em thì không được như thế này

Bỗng đâu có hòn gạch ném phát xuống hồ lằm nước nó bắn hết lên người, đứa nào nghịch ngu thế không biết, lúc sau thì có bọn đi ra, chắc lại trai làng đi trêu gái, mà dấy vào bọn này một phết đấy, chỗ này cũng xa nhà nữa, biết thế vừa nãy đi quanh quanh cho lành... Nhìn đi nhìn lại toàn mấy thằng đầu xanh đầu đỏ tóc HKT nhìn đến chán, 1 thằng hất hàm hỏi mình:

- Bọn mày ở đâu đến đây?

- Bọn tao về quê chơi (Xí! Quen mồm gọi mấy thằng cháu là mày – tao)

- Cái *beep* *beep* *beep*, mày ăn nói với ai thế đấy

- Ô em xin lỗi

P thì sợ quá cứ núp sau mình, mình thì khác gì đâu, soán hết cả vào

- Thế mày con cháu nhà ai?

- Dạ bọn em ở ngay đây thôi, có thằng T bọn anh biết không?

- À hóa ra anh em nhà thằng T à? Chả nhẽ tao lại đánh chết *beep* mày bây giờ, bọn tao bên làng bên, không ưa gì làng bên ấy đâu

Thôi chết hình như bọn mình đi xa, sang cả làng bên này rồi, nghe nói 2 làng ghét nhau lắm, hồi bé mình ở đây thấy đánh nhau suốt, tất nhiên là chỉ bọn choai choa thôi, bây giờ sang làng nó rồi làm sao giờ? Biết thế chỉ đi loanh quanh thôi

- Thôi ngồi chơi đi, tao có ăn thịt bọn mày đâu mà sợ ghê thế. Trêu tí thôi chứ thằng T là bạn bọn tao hi hi

TSB nhà nó chứ, trêu làm 2 đứa mình sợ hãi, cũng hết hứng ngồi đây rồi nên đi sang nhà bác bá chơi tí rồi đi ngủ, dân ở đây ngủ sớm không chịu được, mới có 10h mà nhà nào nhà nấy tối om hết rồi, mỗi nhà bên kia là vẫn sáng đèn, chắc chờ bọn mình đi chơi về. Tình hình là tối 2 đứa ngủ chung 1 giường, hic! Ngủ trưa còn được chứ tối lại nằm chung thế mình cứ ngại ngại, P nó mắc màn đây còn mình ngồi ngoài chưa dám vào, ở đây tối tối có chiếu cái phim gì hay phét, ngồi hóng tí rồi đi ngủ... 11h30 thì hết phim, mình cũng buồn ngủ rồi, mấy bác lên tầng ngủ, thành ra dưới tầng 1 có mỗi bọn mình nằm, chui vào nằm thì thấy gấu P ngủ từ bao giờ rồi, lúc ngủ nhìn P dễ thương hơn bình thường rất nhiều, nhẹ nhàng đến nằm cạnh bên... Mình nằm ngoài, mà sát vách có cái cửa sổ mở chắc P để cho mát, mà đang đêm không khí ở quê sợ hãi, mình thì tính sợ ma sẵn nên với tay đóng cái cửa vào ngủ cho ngon kéo đêm đang ngủ thì có ai gọi cũng sồn... Nằm xoay mãi chả ngủ được thì mình nằm quay lại ngắm gấu cho dễ ngủ, bỗng gấu P mở mắt ra làm mình giật cả mình

- Nhìn gì?

- Ngắm tí ngủ cho ngon

- Bày đặt, ngủ đi

- Em thấy anh ngoan chưa

- Ngoan shit mà ngoan, hôm uống rượu đã ghét sẵn rồi

- Ghét sao còn đi chơi cùng hờ hờ

- Đi chơi thì cứ đi, ghét thì cứ ghét hờ hờ

Bất ngờ mình nhướn người lên thơm cho phát vào môi, dạo này mình chỉ định để được kiss P thôi, cảm giác sướng lắm, lúc nào cũng như nụ hôn đầu ý. P trừng mắt nhìn. Con bé này cứ lúc kiss thì nhắm chặt mắt xong kiss xong thì mắt mở to ra nhìn, đáng yêu lắm

- Thế đã hết ghét chưa?

- Càng ghét

- Nói xong quay sang bên kia ngủ luôn, mình cũng ngủ, hôm nay đi đường mệt rồi... Đùa chứ mấy hôm nay trong giai đoạn bỏ thuốc cơ mà thèm không chịu nổi haizzz cổ lên cổ lên

Sáng hôm sau mình dậy sớm, gấu P thì ngủ chắc phải đến 9h mới dậy được, mình đánh răng rửa mặt xong thì thằng T nó rủ mình đi chơi

- Thế nay mày không ra chợ với mẹ à

- Chú về nên trốn 1 buổi chết ai, đi tán gái đi

- Gớm! chú mày sắp làm bố trẻ con rồi còn gái gú gì nữa

- Kệ đi chơi cùng cháu luôn

Uh thì đi, nghe đâu nó đang tán em nào sinh năm 96 cùng làng thì phải, mình đi đường mà gái nó cứ nhìn, thôi kệ tao có vợ rồi, không chơi với chúng mày đâu

- Gớm thằng chú đi đâu gái cũng nhìn

- Kệ tao có gấu rồi

- Gấu gì? – Quên mất là bọn này nó gọi là người yêu, gái, ghê chứ không có thằng nào là Vozer hết

- Thì cô P nhà mầy á
- Cô P nhìn xinh đấy, thằng chú này cũng may thật
- Uh! Tán tao mãi tao mới đổ đấy
- Thôi ông chú nói phét nói be bé cái mồm thôi

Đi bộ 1 đoạn thì đến nhà con N thì phải, người yêu thằng T, ở đây thanh niên toàn Dream chiến với Wave mà phóng bạt mạng, không mũ mã gì, ở chỗ mình thì cơ động nó chả gô cổ vào ý chứ... Đến tưởng con nào, hóa ra cái con thằng T nó tán từ hồi xưa rồi, trước mình xuống nó cũng hay dẫn đến nhà chơi. Vào thì mình tranh thủ trèo lên cây hái mấy quả xoài ăn, cũng hay đến đây nên quen rồi, nhà con này cũng chơi với nhà bên đấy nên mình không ngại mấy

- Thằng H phải không? Mày dạo này nhìn lớn ngon trai phết nhỉ
- A bác, hôm nay không đi làm à?
- Uh! Tao dạo này được nghỉ suốt, không có việc, 2 thằng vào nhà ngồi
- Vâng!

Mình đang trên cây bật xuống, hái được 3 quả xong cũng để ở thành giếng, cắn được miếng thấy chua loét. Vào nhà thì con N nó cũng chưa dậy, gồm bọn con gái ở quê đáng nhẽ phải dậy sớm chứ nhỉ, con này con nhà giàu nên cũng hơi tiểu thư tí, 3 bác cháu ngồi chơi 1 lúc thì nó dậy

- Chú H phải không?
- Ồ
- Lâu lắm mới xuống đây đấy, xuống lúc nào thế
- Hôm qua, nghỉ hè lâu chưa?
- Cháu mới nghỉ được mấy tuần
- Uh

Con này nhà có điều kiện nên xinh xắn, trắng trẻo hơn mấy đứa con gái ở đây. Ngồi xem TV nói phét đến 10h thì 2 thằng mới dắt nhau về. Về thì thấy con gấu mình dậy từ bao giờ rồi

- Anh đi đâu về đấy
- À uh đi cùng T tí?
- Xuống nhặt rau với em nhanh

Thằng T nó khúc khích cười

- Mày cười cái gì thằng kia?
- Đâu, cháu thấy buồn cười cái này nên cười
- Phấn

Ngồi nhặt rau với P thì P ngược lên hỏi

- 2 chú cháu anh âm mưu gì đấy.... nói được đoạn thì P cũng cười theo
- O 2 cô cháu em bị nào à?

P đưa tay lên mặt mình lau lau vết nhựa xoài ở dưới khóe mắt, hóa ra lúc nãy mình trèo lên cây dính vào

-

Ông này bản kinh, lúc nào cũng dính hết lên mặt ý

- Lau hộ đi nói nhiều

Thế là P day cho 1 cái mạnh vào mặt, đau phết. Hai đứa nhặt rau xong nấu cơm nấu nước rồi ăn cơm. Chiều lại được đi câu, mà dân ở đây chiều nào cũng đi câu cho thư giãn, không hiểu cái ao đấy nó có bao nhiêu cá mà hôm nào cũng đầy xô mà vẫn còn. Ở quê mình có cái hay là tối nào cũng hát Ka-ra-ô-kê, tối nay mình ở nhà hát vài bài... Mai bọn mình phải về rồi, định chơi 1 ngày nhưng thôi ở hẳn 2 ngày cho thoải mái. Mình thì còn bé nhưng chỉ chơi nhạc vàng thôi, ở nhà cũng thế, toàn Quang Lê là tử... Bấm bài Xuân này con không về đúng bài mình thích... Ở đây vỗ tay ầm ầm, P thì ngạc nhiên, tại chưa biết mình biết hát mà...

Hát chán hát chê đến 10h thì tắt cho hàng xóm ngủ, lại lên xem cái phim hôm qua đến 11h30 đi ngủ tiếp. P chưa ngủ

- Nhìn lảo lảo mà hát hay phết nhỉ
- Giờ mới biết à, trong đội văn nghệ của trường mà lị hị hị - Câu nói này đã hành mình suốt bấy lâu nay, hôm nào đi chơi P cũng bắt mình phải hát cho nghe, mệt lắm chứ không sướng gì đâu
- Phết
- Ô! Thật, sang bên trường anh mà hỏi
- Thôi ngủ đi mai về sớm
- Muốn về chưa?
- Cũng thích chơi ở đây mấy hôm, nhưng mai anh phải lên trường còn gì nữa
- Uh nhỉ - Mai bọn em lên trường chụp ảnh với bọn lớp cấp 3
- Thôi ngủ đi

9. Chương 9

Lần đầu ăn cơm nhà gấu

Sáng hôm nay thì 2 đứa mình ra bắt xe sớm để về nhà, mang vác đã nặng rồi các bác lại còn dúm cho bao nhiêu là quà nữa, chắc.... đến chết. Công nhận xe buổi sáng đi nhanh thật, đi từ VP lên TQ mất có hơn 2 tiếng rưỡi... Mình lại say xe, mà mặt P cứ trơ trơ ra, không say mới đều chứ. Cầm tai nghe vào ngồi nghe nhạc, P thì đọc sách nên mình tranh thủ lên Voz hóng tí. Xuống xe, mình lao đao cả người, lần này chia đều ra mỗi đứa sách một ít... Đi từ 5h kém, về đến nhà là 7h rưỡi

- Em phải đi lên trường không?
- Không, hôm nọ lên rồi còn đâu
- Ờ thế ở nhà ngoan, tí anh về, mà ở đây luôn hay về nhà
- Em về nhà luôn không bố mẹ hóng
- Uh thế về đi

Dắt xe P ra ngoài xong rồi mình lấy xe đi lên trường luôn, Hic! Say xe mà vẫn phải phóng cái xe máy, đi đường cứ nôn nao. Lên trường nói chung là họp lớp lần cuối, chụp ảnh kỷ niệm, văn nghệ văn gừng này nọ. Mình lại gặp An, haizz kiểu gì chả gặp, mà hôm nay bọn 11 có phải lên trường đâu nhỉ? Đang đứng gần ngơ thì An chạy lại

- Hôm nay em lên trường làm gì thế?
- Hì đi cùng chị lên chơi

Mình hơi bất ngờ vì em An vẫn vui vẻ nói chuyện với mình như vậy, đứng bần thần, ngó nghiêng tí thì An vỗ mình 1 phát

- Chụp ảnh không?

- Uh uh có

Hai đứa tạo dáng kiểu phòng mang trộn má giống mấy con tự sướng hay post lên FB ý

- Tí đi chơi với em nhé!

- Ơ ơ

- Ơ quả mơ, ... không có gì đâu, chỉ là lâu không gặp anh thôi, đi đi

- Cơ mà đi đâu?

- Đi linh tinh

- Uh, đợi tí nữa xong thì đi

Haizz không biết mình đồng ý là đúng hay sai nữa, mà thôi kệ, không đi thì An lại nghĩ mình là thằng thay lòng đổi dạ nhanh . Đúng nói chuyện tí với bọn bạn đến 9h thì mình dắt xe trở An đi lòng vòng

- Định đi đâu đây?

- Anh đưa em đi ăn kem đi

- Lại kem, thôi đi ăn cái khác đi

- Nhưng em thích ăn kem

Đúng lúc đấy thì P gọi:

- Anh đang ở đâu đấy?

- Anh trên trường

- Mẹ em bảo hôm nay anh sang ăn cơm đấy

Mình chần chờ một lúc rồi nhìn sang An

- Uh! Tí anh qua, giờ đang đi chơi với lớp

- Uh đừng để em gọi 1 lần nữa nhé

- Rồi rồi

Tất máy! An chẳng nói gì, mình chở An ra quán khác ăn kem, chứ không phải cái quán mà bọn mình hay ngồi...

- An! Có chuyện gì không thể

- Hờ hờ! em thì có chuyện gì được chứ

- Uh thế anh yên tâm rồi

- Yên tâm cái gì, thế anh tưởng không có anh em sẽ thảm hơn à

- Thôi anh nói ngu, cho anh xin, ăn đi không kem chảy hết

- Uh! Em cũng chỉ muốn nhìn anh lần cuối thôi

- O! Em sắp đi đâu à?

- Đi cái đầu anh, đang học đi đâu, thì anh ra trường rồi, không học chung nữa, chẹp, chắc là khó gặp

- Thế mà nói lần cuối, lần cuối

- Ăn nhanh lên rồi về với chị ý đi

- Ô! Sao em biết P gọi

- Hơ cái tên này, anh nghĩ em bị thiếu năng à mà không biết, mà nãy giờ toàn hỏi ngu thôi nhá

- Uhm

Ăn xong cốc kem em bảo An lên xe mình trở về nhà thì An không chịu

- Hay anh đưa em về trường với chị nhé

- Gớm đi về đi lại còn

- Con bé này, anh không để em đi 1 mình đâu

- Anh gọi ai là bé, sang năm em cũng lớp 12 rồi nhá, bé cái đầu anh

Nói đoạn mình bế phốc cái con bé An nhỏ nhấc lên xe, rồi bắt nó ngồi im đấy để mình trở về nhà

- Cho em về trường đi, em đi cùng chị

Thế là mình đưa An về lại trường, lúc đấy 10h rồi mà đám chụp ảnh vẫn còn đông lắm, tiện mình vào chào cô giáo rồi về... Mấy thằng rủ đi nhậu nhẹt nhưng mình từ chối khéo, đã hứa bỏ là phải bỏ... Mình vẫn còn cảm xúc khi ở bên An, mình biết là chúng mình vẫn đang trong hạnh phúc thì chuyện xảy ra, thôi! Mình không nhắc lại nữa nhé

Phóng nhanh xe về nhà P, may là mẹ vợ vẫn chưa đi chợ về hí hí. Chạy lên phòng P, lần này phải gõ cửa cẩn thận...

- Cốc cốc cốc (Kêu bằng mồm)

- Anh vào đi

- Sao biết anh hay vậy

- Không anh thì thằng nào mò đến đây nữa

- Chưa ăn cơm à?

- Đợi mẹ em đi chợ về đã

- Đi chơi về nãy có mệt không?

- Chưa biết đứa nào phải nói câu đấy nhé

- Tại anh ngủ muộn thôi

- Liên quan?

Mình phóng ra cái lap P, mượn nghịch FB tí. Tranh thủ P đi tắm ngồi type mấy dòng. Mà mẹ vợ đi lâu về thế nhỉ? Thôi ngồi máy tính nhức mắt ra giường làm 1 giấc đã, sáng nay đi say xe mà không được ngủ nên mệt lắm... Chưa ngủ được tí nào thì mẹ P đi chợ về, em phải chạy xuống ngay để ghi điểm

- Mẹ để con xách cho

- Uh! Đi chơi về vui không?

- Dạ vui ạ!

Mình cầm hộ mấy cái túi rau, thịt vào bếp phụ mẹ vợ, P đã ghi điểm ở quê thì mình phải ghi điểm với mẹ vợ chứ. Mình quay lại thì thấy P đứng ngăn người nhìn theo mình và mẹ đi vào bếp, không biết nàng đang nghĩ điều gì Haizzz... đừng nghĩ nữa em, rồi anh sẽ cho em thấy anh là người đàn ông tốt nhất mà em gặp được đó, nàng lớp trưởng của anh ạ!

Tuy mình đàn ông con trai không biết nấu nướng gì, nhưng 2 món tủ của mình là trứng rán và mướp đắng sào thì không ai nấu ngon bằng, hôm nay lại được dịp thể hiện... 2 món đó nấu tí là xong nên mình đi ra ngoài ngồi chút, mẹ con P nấu tiếp những món còn lại.

Cuối cùng cũng đến giờ cơm, mình vào lảng xăng dọn cơm cùng, mình để ý thấy mẹ vợ hài lòng lắm, khẽ nhìn mình và mỉm cười... mình thấy hạnh phúc lắm, cuối cùng cũng có chút gì đó cho gia đình vợ hài lòng, chứ không còn là thằng nhóc chơi bời nữa... Hôm nay có bao nhiêu là món, tự tay P và mẹ P đạo diễn, thôi mình xin phép không kể vì lúc đang viết bài này thì mình rất chi là đói

- H, con đã có dự tính gì cho tương lai chưa?

- ...

- Có định thi vào đại học không?

- Dạ... con... con, thực ra con có một ước mơ là sẽ thi vào Nhạc viện HCM ạ, con đam mê ca hát, con lại sức học của con yêu nên con không chắc là sẽ vào được ngành khác

- Mẹ cũng đam mê nghệ thuật, nhưng hồi đó khác, và bây giờ thì làm ca sĩ gì gì đó hầu như khó khăn lắm con ạ, mẹ đọc báo thấy đầy dẫy những điều chẳng hay ho bên cạnh cái nghề đó đâu, nhưng cũng tùy con thôi, con có ước mơ gì thì hãy thực hiện nó...

- ...

- Mẹ thấy dạo này như thay đổi cách nghĩ về con nhiều so với lúc mới gặp con, thấy có chút gì đó đàn ông hơn, bản lĩnh hơn rồi đấy, hồi mẹ mới gặp con con biết mẹ thấy gì không?

- Thấy gì ạ?

- Mẹ thấy con là một đứa có chút hư hỏng, nhút nhát và ít nói, nhưng cũng không hẳn là xấu, vì theo như ông bà bên kia kể, con là đứa thông minh đấy chứ, chỉ là chưa biết dùng nó vào việc đúng thôi

- Dạ

- Để mẹ nói thử con xem có được không nhé

- Mẹ cứ nói ạ, con vẫn nghe đây

- Mẹ có nói chuyện với bố con về chuyện của 2 đứa rồi, đây cũng chỉ là đưa ra thôi, còn quyết định như thế nào thì tùy con, chứ 2 gia đình thì thoải mái... Theo bố con (Bố vợ mình) thì ông muốn cho con đi theo ông ấy, tức là vào ngành quân đội, ông ấy có thể giúp con tất con không phải lo gì cả... Còn theo ông bà bên kia thì muốn góp tiền mở một cửa hàng kinh doanh gì đó cho con, mẹ cũng biết con đã kiếm được tiền từ sớm, cũng có chút năng khiếu về chuyện kinh doanh... còn về cái gì thì đó là tùy con chọn... đây là 2 điều mà 2 bên gia đình có thể làm được cho con. Nhưng theo mẹ, mẹ vẫn thích 2 đứa đi học đàn ông rồi sau này có thể kiếm được công việc phù hợp với mình. Con cứ suy nghĩ đi, còn P mẹ chưa muốn năm nay P phải đi học, vì không lâu nữa P có em bé rồi, mà để nó đi xa mẹ không đành nên chuyện thi đại học của P thì để sang năm con ạ

Mình nhìn sang P, mình lại trách bản thân, vì mình đã cản trở P đến với cổng đại học chậm mất 1 năm... P nguyền rủa mình 1 cái và gờ tay làm trò như như quả đấm như kiểu “Mày nhìn cái gì” thì mình lại cảm thấy an tâm hơn...

Sau bữa cơm đó mình đã nghĩ rất nhiều về chuyện này, cái ước mơ mà mình hằng mơ ước từ lâu đến lúc này mình ngẫm lại thì nó chỉ là cái ước mơ trẻ con thôi... Mình kiếm được đồng tiền từ năm mình học lớp 11, mình đã có đủ thứ do chính tay làm ra và mua, cũng đã từ lâu mình không còn phụ thuộc vào bố mẹ nữa, chưa bao giờ phải xin đồng nào (trừ tiền đóng học), đây cũng là cái điều giúp mình đủ tự tin chỉ tay vào mặt bất cứ đứa nào huênh hoang khoe tiền, khoe của với mình và nói “Cất tiền bố mẹ đi”... Theo quân đội, kinh doanh? Mình thấy cả 2 điều đó mình đều có thể thực hiện được, và thực hiện tốt, Chuyện tương lai của mình mà, đâu thể bồng bột được, mình sẽ suy nghĩ thật kỹ về những gì mẹ vợ nói.

Ăn cơm, dọn dẹp, rửa bát xong xuôi mình lên lên phòng P ngồi

- Em có ghét anh không?

- Vì điều gì?

- Những chuyện anh đã gây ra với em

- Em không muốn nhắc lại chuyện gì hết, em chỉ biết bây giờ, em sắp làm vợ anh, và anh sắp là NGƯỜI CHỒNG TỐT SẼ CHĂM SÓC CHO EM CẢ ĐỜI – P nhấn mạnh

- Haizz anh cứ vẫn thấy anh đã làm khổ em nhiều thứ, hại cuộc đời của em

- Thế thì anh mới phải bù đắp cho em, mà thôi anh đừng nghĩ gì nữa, thật ra... thật ra, chưa bao giờ em hết thích anh, ngay cả khi đã không gặp nhau nhiều nữa... và giờ thì em đã yêu anh rồi

- ...

- Thôi không nói về điều này nữa, nhìn về tương lai kìa, tương lai em với anh sẽ sống hạnh phúc bên nhau

Mình nhìn thẳng vào mắt P, nhắm mắt, như chờ đợi P sẽ chủ động kiss vậy... ăn ngay một cái gọt nhẹ vào mặt, không tự hôn thì ta sẽ cưỡng hôn ha ha ha ha. Mình đặt lên môi P một nụ hôn thật sâu, thật lâu, P nhắm nghiền đôi mắt vào... mình cảm thấy chúng mình giờ đã là của nhau rồi, không khoảng cách, không muộn phiền, cứ để cho thời gian nói trôi đi... RỒI THỜI GIAN SẼ TRẢ LỜI TẤT CẢ

10. Chương 10

Vợ yêu của anh

Hôm nay cũng giống như mọi ngày, nhưng khác cái là mình dậy rất sớm, hình như từ hồi yêu P mình toàn ngủ sớm dậy sớm thì phải, không còn những đêm thức một mình ngồi cùng máy tính và điều thuốc nữa :3. Sáng nay cũng có ý định qua rủ P đi chạy thể dục buổi sáng cho khỏe người, mình lúi điện thoại ra gọi cho P

- Dậy dậy dậy, giờ này còn ngủ à

- Oáp! Anh định giết người à mà gọi người ta dậy sớm thế - P nói trong giọng ngáp ngủ

- Em quên là đã hứa với anh sáng nay đi chạy bộ à

- Để tí nữa đi, tí 6h chạy chưa muộn mà

- =.=” 6h thì còn ai đi chạy nữa

- Thế anh để em ngủ thêm 30p nữa thôi, 5 rưỡi, đúng 5 rưỡi em dậy, anh ngủ ngon nhé, chụt :-*

- Dậy dậy dậy dậy, dậy đi đồ lười này

- Không – rồi tắt máy

Con gái con đứa gì mà hứa lèo, rõ ràng hôm qua đã hứa với mình là sáng nay gọi dậy 2 đứa đi chạy cho khỏe người rồi mà. Mình không chịu, mình phải phóng xe sang gọi dậy bằng được, được hôm lần đầu đi chạy mà lại tạch thế này. Đến nhà P, may là bác giúp việc thường dậy sớm nên mình vào được nhà. Lên phòng rón rén bước vào phòng thì thấy P đang trùm chăn kín đầu rồi, mình mới mới nhẹ nhàng lật phăng cái chăn ra, cô nàng bật dậy khó chịu

- Anh để em ngủ đi

- Không ngủ nữa, hứa là làm, nào dậy nào

Vừa nói mình vừa kéo tay dắt vào phòng vệ sinh rồi đóng cửa vào, cho ở trong muốn làm gì thì làm. Ngồi ngoài chơi một lúc thì P ra, vẻ mặt có vẻ khá hơn rồi, đỡ uể oải như lúc mới ngủ dậy. Hôm nay P mặc cái quần ngắn tũn, bình thường thì mình sẽ bắt thay ngay, nhưng hôm nay đi chạy nên cho mặc mát mẻ tí không sao. Ra ngoài đường thì cũng là lúc các bác các cô đang trên đường về hết, cũng 5h30 chứ sớm sủa gì đâu. Bọn mình chạy từ nhà ra đến chỗ vòi phun nước có bãi cỏ thì ngồi xuống nghỉ, tí nữa về nhà là cả một đoạn đường rồi, biết thế lúc này chạy gần gần thôi.

Lúc về phải nói là P uể oải thôi rồi, đi đứng cứ siêu siêu vẹo vẹo, đã thế lại còn bắt mình công nữa chứ, mình thì khác gì đâu, cũng mệt nhưng mà vẫn phải gồng mình công P trên lưng... Cũng bởi tại P nói với mình “Anh cố công em, nhớ giữ thật chặt đấy, đừng buông ra” nên mình đã siêu lòng. Bất ngờ mình lấy hết sức bình sinh phóng thật nhanh mục đích là để P sợ mà nhảy xuống nhưng không ngờ P bám dai hơn đĩa, nhất quyết không chịu xuống, cho đến lúc mình bị vấp và cả 2 ngã nhào... P ôm mặt khóc kiểu kêu ư ử thôi chứ chẳng có giọt nước mắt nào cả, mình biết thừa những vẫn chạy ra đỡ dành

- Nín đi gấu, lên đây, lần này anh công thật, anh không buông em ra nữa đâu

Như chỉ chờ có thế, P ngẩng mặt lên cười toe toét: “Nhớ đấy nhé, lần này anh mà để em ngã thì đừng trách em đấy” – “Anh biết rồi, lên đây”. P lại nhảy phốc lên lưng mình, lần này mình công P về đến gần nhà thì đặt xuống thở như chưa bao giờ được thở, đến lượt P lại đỡ mình

- Nín đi, em nấu bữa sáng cho mà ăn, rồi tí nữa dẫn đi chơi nhé

- Nhớ đấy

Thế là 2 đứa lại tung tăng về nhà, về nhà thì bác giúp việc đã nấu sẵn bữa sáng cho cả nhà rồi, mẹ P cũng vừa dậy. Mình đi vào lau mặt mũi rồi ra ăn sáng, không quên ngửi P một cái, P cười toe toét, mình thề, chỉ với nụ cười này mà những bức dọc trong người không hề còn nữa, thay vào đó là sự dễ chịu lạ kỳ. Nhà P ăn uống rất tây, mỗi người 2 quả trứng ốp và một cốc sữa tươi, chứ ở nhà mình thì vợ được cái gì ăn cái đấy, không thì pha mì tôm ăn cho qua bữa. Ăn uống xong xuôi thì mẹ vợ mình cũng chuẩn bị ra ngoài, nghe bảo là sang nhà cô gì đó xem bói, chắc là lại đi xem ngày tốt hay cái gì đại loại thế. Hôm nay nhà có mỗi hai đứa mình với bác giúp việc ở nhà

- Biết vừa này hứa gì không em

- Biết rồi rồi rồi, tí nữa dẫn anh đi chơi là được chứ gì

- Nhưng mà em bảo nấu bữa sáng cho anh mà có nấu đâu

- Mẹ em nấu rồi còn gì

- Mẹ em là mẹ em, vẫn không phải em nấu, thay bằng cái khác đi

- Thôi được rồi, tí em mua kem cho ăn được không

- OK con dê

Bọn mình lại đưa nhau đi dạo, ra chỗ bãi cỏ 2 đứa hay hẹn hò, mà cái khu nhà giàu này cũng lạ, bình thường sáng ra toàn người làm nhà nước nên đi làm hết, thành ra đường buổi sáng mà vắng hoe, chứ ở khu nhà mình sáng nào mấy bà tám cũng nói chuyện âm ỉ như cái chợ. Nắm tay nhau trên đường tung tăng, vẫn cái ghé đá ấy lại ngồi nói chuyện linh tinh, hết chuyện trên trời rồi lại dưới biển, nào là con mèo nhà hàng xóm hay trèo sang cửa sổ phòng P mà kêu inh om, nào là nhà có gián này nọ... Mình phải lấy tay bịt mồm vào thì P mới ngừng luyên thuyên. Rồi bắt mình hát, ngồi hát toàn mấy bài bọn con gái hay nghe mặc dù mình chỉ thích nghe nhạc vàng. Cuối cùng thì mình vẫn phải là người đi mua kem, cái lý do đau bụng chết tiệt...

- Chồng ơi hôm nhà vợ không có ai, tí nữa mình ra chợ mua thức ăn về nấu đi

- Gớm! vờ, tí nữa lại bác giúp việc lại nấu chứ gì

- Không! Hôm nay bác giúp việc xin về quê, tí em trở tài nấu nướng cho anh ăn

- Được thế thì còn gì bằng nữa, nhất vợ

Mình bế phốc P ra chỗ để xe đặt lên yên rồi lại ra chợ. Nàng mua bán khéo lắm, mặc cả thì thôi rồi, chứ mình ra chợ nó bảo giá nào thì trả tiền rồi phấn, mặc cả làm gì cho mất việc ra. Hôm nay mua bao nhiêu là thứ, mình vẫn dặn đi mua trứng vì mình thích ăn trứng mà

- Mua lắm đồ thế này về có nấu được không đấy

- Anh hỏi ngược thế, không nấu được mua về làm gì

- Nhưng mà nhờ sản phẩm ra lò lại mặn hay nhạt thì sao

- Anh cứ chờ rồi xem – nhéo mình một cái đau muốn chết

Mấy bà bán hàng đi đâu cũng khen bọn mình đẹp đôi, có người yêu khéo này nọ, nghe mà sướng trong lòng. Về nhà thì bác giúp việc về quê thật, mở cổng dắt xe vào mình nằm luôn lên ghế giả vờ ngủ

- Bao giờ có cơm gọi anh nhé, anh ngủ một giấc cái đã

- Uh! Anh cứ nằm nghỉ đi, để em nấu cho

Nói thế thôi nhưng mình vẫn vào rửa hộ mấy mớ rau xong mới ra nằm, P mặc tạp dề vào nhìn đáng yêu vô cùng luôn, nhìn như một người phụ nữ đảm đang vậy, mình cứ thế đứng ngắm mãi mà không chán... Nằm chán xem TV chuyển hết các kênh mà chẳng có kênh nào hay đành quay vào bếp phụ giúp P nấu cơm. Rón rén đi vào thấy P đang thái thịt, mình nhẹ nhàng lại gần ôm eo P từ đằng sau, ngả đầu vào vai, hít hà mùi hương thơm từ tóc P, bất ngờ P quay mặt lại mặt sát mặt mình, mình không cưỡng lại được nên đặt lên môi P một nụ hôn ngọt ngào, thời gian như chậm lại vậy, đến bây giờ ngồi viết lại mà vẫn thấy thích...

- Thôi để em nấu tiếp nào, không lại cháy hết bây giờ

- Kệ đi, ăn môi vợ sướng hơn

- Nói linh tinh, thôi buông em ra nào

Mình vẫn cố ôm thêm tí nữa mới buông. Đến bữa phụ P dọn cơm ra bàn, ai chà! Hôm nay toàn món ngon P đạo diễn, thơm lừng, mình nhón tay nhúp một miếng thì P đánh cho phát vào tay. Đến bữa cơm tự dưng mình lại đầy bụng, chẳng thấy muốn ăn gì cả, hai tay chống vào cằm ngắm nhìn P ăn ngon lành

- Anh ăn đi kìa

- Tự dưng đầy bụng quá, em cứ ăn đi, anh ngắm em một lúc xem có đỡ không

- Anh chê cơm em nấu chứ gì

- Đâu có, anh đầy bụng thật mà

- Không tin, đúng là cái đồ chán cơm thêm phở mà, đã thế lần sau không nấu cho anh ăn nữa, đi mà ăn phở

- Thôi thôi, anh đùa tí, anh ăn bây giờ

- Ăn đi còn gì nữa hay đợi em bón

- Ý kiến hay đấy nhỉ!

- Nào há mồm ra

- AAAA

P gấp miếng thịt đưa đến gần mồm mình thì quay ngoắt cho vào mồm, lại cái trò cũ mềm này mà mình vẫn bị lừa, thôi ăn vậy, cổ nuốt cũng hết 5 bát cơm :O .Mình hôm nay xung phong xuống rửa bát, P muốn đi theo phụ một tay, hai đứa vừa rửa bát vừa đùa nhau. Hạnh phúc thật, giống như chúng mình đã là một gia đình thực sự, mong rằng cho đến mãi về sau chúng mình vẫn luôn hạnh phúc như vậy.

Lên phòng đợi P đi tắm, ngồi lại bật lap lên vào Voz hóng, P đi ra thì bảo

- Khiếp mấy bạn anh toàn nói linh tinh, bảnh nhắng quá

- Uh! Anh hay lên xả xì trét ý mà

- Uhm, làm gì thì làm đừng nói xấu em là được

- Em thì có gì mà để nói xấu, khen còn chẳng hết nữa là

P nằm trên giường còn mình thì ngồi máy tính nghịch, quay đi quay lại thấy ngủ luôn rồi, lúc ngủ nhìn P sao mà đáng yêu thế không biết. Mình chạy lại ngồi xồm xuống ngang bằng mặt với P, khẽ vén những sợi tóc vương trên mặt, cứ thế ngồi nhìn cô bé đáng yêu đang chìm dần vào giấc ngủ... Mình ra ngoài ban công đứng ngửa mặt lên trời và suy nghĩ, những điều đang xảy ra với mình liệu có phải là một giấc mơ không, vợ

đẹp, nhà điều kiện, tương lai phía trước rạng ngời.... Haizz thôi không nghĩ gì nữa cho một đầu, chắc kiếp trước mình ăn ở có đức nên kiếp này sướng.

Quay lại máy tính ngồi, dạo này mình ít lên Facebook, chỉ hay lên voz chơi, hôm nay onl Facebook tự nhiên có điều gì đó thôi thúc mình vào Facebook của An, An vẫn vậy, nhưng dạo này có vẻ hay post những stt kiểu “Like rồi tôi sẽ nhận xét về bạn”, “Like tôi sẽ post lên wall bạn chúc ngủ ngon”, “Like”... Mình lần mò xem lại cái mối quan hệ bạn bè của mình với An, toàn là những stt yêu đương, stt trêu chọc nhau, tính mình cũng bựa, post toàn những stt đậm chất Vozer... Ngồi nhìn cả những bức ảnh 2 đứa chụp chung, An tag mình và ngược lại... Haizzz gặp mấy xuống, không nghĩ nữa.

Quay ra nhìn P lần nữa, lần này mình khe khẽ đến bên và hôn nhẹ vào trán P, nàng vẫn đang trong giấc ngủ êm đềm... Ngồi chán quá vậy, chẳng có việc gì làm, P thì ngủ mất rồi nên không có ai đùa nghịch cùng, mình hết đi ra rồi lại đi vào cho đỡ buồn chân tay.

Một lúc lâu sau thì P tỉnh dậy, mắt lim dim

- Anh không ngủ à, đi đi lại lại làm gì thế
- Em ngủ chẳng ai chơi với anh nên đi cho đỡ buồn
- Khổ thân chưa, thế kéo em dậy đi rửa mặt rồi thì chơi

Mình chạy lại kéo tay P dậy khỏi giường, P đi rửa mặt mũi cho tỉnh ngủ

- Thế giờ anh thích chơi trò gì
- Hay chơi bài đi, chơi bài bơi nhọ nôi
- Nhà em lấy đâu ra nhọ nôi mà chơi
- Thì thì... thì lấy cái bút dạ kia kìa, tẩy để mà
- Uh thì chơi

Bọn mình lấy bộ bài ra chơi, chia tiền lên đánh, mình toàn thua, con gái gì mà chơi bài khủng vậy... Và kết quả là mặt mình có thêm cái kính và bộ râu quai nón cùng vài thứ linh tinh khác, còn P thì có thêm ria mép và đôi mắt nữa trên trán, hai đứa cứ nhìn nhau mà cười. Bất ngờ mình lấy bút quệt thêm một đoạn vào cằm của P và chạy, P nhặt cây bút rồi đuổi theo tính vẽ thêm vào mặt mình, mà mặt còn chỗ nào nữa đâu à dôi vẽ, bất ngờ P xô mình ngã ra giường vào P nằm đè lên trên người... hai đôi mắt nhìn nhau một lúc thật lâu, nụ cười vẫn hiện diện trên môi P, vào cái hoàn cảnh này thì bạn nào chịu được chắc nên đi xem lại giới tính. P từ từ sát mặt lại gần và chủ động hôn mình, ôi lần đầu tiên P chủ động hôn mình, mình cảm thấy lâng lâng lắm... Ngậm đôi môi ngọt ngào của P một lúc lâu thì mình lật ngược lại, P nằm dưới, mình nhẹ nhàng tiến xuống dưới một chút chỗ ngực P. Lúc này thì P đẩy mình ra nhằm tránh cho 2 đứa đi quá giới hạn, mình lại lần lên trên và hôn lên môi P, nụ hôn kiểu Pháp thật ngọt ngào, hai tâm hồn như hòa quyện vào nhau...

- Hư quá đấy nhé
- Anh xin lỗi anh không kiềm chế được
- Uh! Hãy cố gắng kiềm chế cảm xúc lại anh ạ, thời gian này chúng mình không thể làm chuyện gì xa hơn được nữa đâu

Mình lại gần ghé tai vào bụng P nghe ngóng, chẳng có tiếng gì

- Sao chẳng có tiếng thành con mình nó đạp nhỉ
- Đồ ngốc, bây giờ thì làm gì đã có gì chứ
- Theo em nên đặt tên nó là gì, em thích con trai hay con gái
- Em thích con gái hơn, vì nó sẽ xinh giống em
- Thế chẳng nhẽ là con trai thì nó không đẹp trai như bố à

- Gớm, con trai để nó học bố nó uống rượu hút thuốc
 - Anh bỏ rồi mà, yên tâm đi, anh vẫn thích con gái hơn, mong rằng nó xinh đẹp và giỏi giang giống em
 - Anh biết em đang nghĩ gì không?
 - Nghĩ gì nào
 - Chúng mình phải đi rửa mặt
- Mình khẽ cười, tưởng có chuyện gì quan trọng lắm chứ...

11. Chương 11

Quá khứ

- Anh ngủ chưa?
- Có chuyện gì đấy, anh chuẩn bị ngủ
- Dưới quê vừa báo tin bác em mất
- Vậy à, mất lúc nào vậy em
- Bá em bảo là bác bị xuất huyết dạ dày mất lúc 12h đêm
- Bình tĩnh em, thế em có định xuống đó không?
- Xuống chứ anh, nhưng em ...
- Sao vậy?
- À không có gì, anh thấy chưa, bác em do uống nhiều rượu nên mới bị vậy đó, anh đừng uống nữa nhé, em sợ lắm
- Không sao, anh đã bỏ rồi mà, anh hứa bỏ là anh sẽ bỏ
- Thế bây giờ anh qua với em đi
- Bây giờ á?
- Sớm mai bố mẹ đưa em xuống dưới quê, anh có đi cùng không?
- Có! Thế đợi tí anh qua nhé

Vâng! Mình đang chuẩn bị tắt máy đi ngủ thì gấu gọi, giờ đã là 1h đêm rồi và mình phải qua với gấu ngay. Đến nhà gấu, thấy mẹ gấu đang ngồi khóc, gấu thì ngồi bên cạnh bóp đầu. Người mất là anh trai của mẹ P, tức là mai mình sẽ xuống quê ngoại P

- Con đến rồi à, mai có đi cùng bố mẹ xuống dưới quê ngoại P không? – Bố vợ mình hỏi
- Dạ vâng, mai con đi cùng
- Mẹ mới nghe tin mà ngất lịm đi đấy, con ngủ ở đây sáng mai đi xe xuống dưới quê cùng bố mẹ và P nhé
- Vâng

Mình chạy lại nắn bóp đầu cho mẹ vợ, mắt mẹ đượm nước mắt, thấy gấu cũng khóc nên mình để gấu tựa vào bờ vai, một tay nắn đầu cho mẹ vợ một tay đặt lên đầu gấu an ủi.

- Thôi các con lên ngủ đi để mẹ đây bố chăm sóc, ngủ sớm sáng mai đi sớm rồi

Mình với gấu lên phòng nằm, gấu cứ khóc suốt từ lúc này đến giờ, mình sang giường rồi vòng tay ra ôm lấy gấu

- Em đừng buồn nữa

- Anh cứ kệ em đi, dưới quê bác là người thương yêu em nhất, nhớ có lần bác đã cứu sống em khi em chơi dưới nước và bị trôi ra xa, thế mà giờ đây bác đã không còn bên cạnh em nữa rồi – Nói đến đây gấu khóc òa lên, mình quay người gấu sang và lau những dòng nước mắt trên hai gò má gấu

- Ngủ đi em, dù gì bác cũng không còn nữa

- Huhuhuhuhu

Gấu lại khóc, lại một lần nữa thấy gấu khóc òa, P cố cắn chặt môi để không lộ ra những tiếng nấc nghẹn ngào, thấy gấu như này mình cũng không kìm được lòng. Nhẹ nhàng ôm thật chặt gấu vào lòng

- Nín đi em, ngủ nhé

- Vâng

Mình cứ thế ôm P nằm đó, dần dần giấc ngủ cũng đến với mình và P. Sáng hôm sau thức giấc cũng là lúc thấy vòng tay của mình không có P, P dậy trước cả mình. Giờ cũng là gần trưa rồi, thấy tối qua bão sáng sớm đi cơ mà, xuống nhà thì bố mẹ vợ đang chuẩn bị đồ đạc đưa lên xe, P thì thần thờ ngồi đó, ánh mắt nàng xa xăm... Lên xe mình để gấu nằm tựa đầu vào vai ngủ, nơi mình sắp đến là Việt Trì, quê ngoại gấu, cũng gần gần quê nội mình Vĩnh Phúc, đi 80km thì phải... xe băng băng chạy 1 tiếng rưỡi thì đến nơi. Xuống xe gấu cứ đỡ đỡ còn mình thì vẫn như mọi khi, say xe, giúp bố mẹ vợ đưa hành lý xuống nhà ông bà ngoại P, nơi này không giống như quê mình. Ông P ra đón gia đình vào nhà ngồi, bà ngoại P thì đi đến nhà bác từ hôm qua, từ đây đến nhà bác đi thêm chục cây nữa, đi qua Đền Hùng thì phải

- Thăng H đây à

- Dạ - Mình để ý thấy ông có vẻ không có thiện cảm với mình thì phải

- Mà xuống đây làm gì?

- Kìa bố, nó cũng là cháu bố đấy – Mẹ P nói vào

- Cháu xin lỗi ông...

- Mà làm gì tao mà phải xin lỗi, tao biết chuyện chúng mày rồi, cái thứ cháu chắt đi hoang ngủ với thằng chết dẫm rồi về đòi làm cháu ông á, ông là ông không có loại cháu như thế

- Thôi bố ơi, nhà đang có chuyện, để khi khác nói được không

- Chúng mày đưa nó đi thì đưa lên luôn nhà anh chúng mày ấy, đừng có đưa về đây

Mình bực lắm nhưng cũng không dám nói gì, đành lên xe nhà gấu đến nhà bác. Đến nơi thì đã bắt đầu phát tang, không khí ảm đạm. Trái ngược hoàn toàn với ông ngoại, bà ngoại tỏ ra rất quý mình, xoa đầu rồi khen thằng cháu nhìn sáng sủa, mình thấy không hợp với không khí ở đây nên dắt P đi loang quanh cho thoải mái

- Anh đừng buồn vì ông nói vậy nhé, thật ra ông quý em lắm, nhưng lúc nào cũng tỏ ra vậy đó

- Uh anh biết rồi, anh không để ý đâu

Chợt P đứng sững lại khi gặp 1 thằng nào đó

- P xuống lâu chưa em

- Dạ...dạ em vừa xuống

- Qua nhà anh chơi đã

- Thôi nhà em còn đang có chuyện

Nói đoạn nó nhìn sang mình với ánh mắt dò xét. Nói thật chứ mình nhìn thằng này thấy chẳng ưa một chút nào, nhìn tướng nó cứ trẻ trâu thế nào ý

- Người yêu P à?

Chưa kịp để P trả lời mình đã trả lời hộ

- Uhm đây là vợ chưa cưới của em

Nó cười khẩy rồi đi tiếp. TSB cái thằng trẻ trâu này nhìn chỉ muốn cho nó hòn gạch vào đầu. P dúm mình đi tiếp

- Thằng đó là thằng nào thế, em quen nó à

- Anh C nhà gần nhà bác em, hồi bé em hay chơi ở đây nên quen

- Cái thằng trâu này nhìn ngứa mắt quá

- Thôi bỏ đi anh, mình đang ở khu người ta đó

Mình với P đi được một đoạn xa xa rồi quay lại. Nhà hôm nay đông người đến viếng, nghe nói hồi còn sống bác làm xếp thì phải, cũng có sở thích đi câu giống anh trên quê mình. Nghe đến suất huyết dạ dày mình thấy sợ sợ, may là bỏ rượu rồi, với lại đang có bệnh dạ dày nữa nên từ nay xin chừa rượu ra...

Tối đến sang nhà bác cũng ở gần đấy ăn cơm, ngay gần nhà thằng cờ hó kia luôn. Thằng này hơn bọn mình 2 tuổi, tính tình ăn chơi lười lao động, đến giờ vẫn ăn bám bố mẹ, không chấp. Tối hôm nay mình với P định đi 1 vòng thăm thú thành phố 1 tý, có vẻ đông vui và nhộn nhịp lắm. Và xin thưa là đi được một đoạn sau khi ghé qua đám một chút thì mình dính úp sọt ạ, thằng cờ hó kia hình như nó thích P hay sao mà nó lại nhằm mình nó úp. Đi đến đoạn cách đám hơn trăm mét thì có một đám lâu lâu chặn đường bọn mình, chẳng hiểu sao mình chẳng sợ gì, cứ để im cho chúng nó úp rồi thôi, đau phết đấy, gấu thì khóc lóc van xin bọn nó tha cho mình. Cuối cùng thì chúng nó đã dừng tay, một thằng to con lại gần túm tóc mình đang nằm như sắp chết dưới đất giật ngược lên và nói:

- Mày đến đây thì đừng có mà vênh, vênh ở đâu còn được chứ đừng vênh ở đây

- (Ồ thế mày cách xa cái mồm mày ra)

Xong nó cũng buông mình ra và cả bọn phẫn, mình đau đớn nằm đó, P khóc lóc lại gần và nhắc đầu mình để lên đùi

- Anh có làm sao không? Đau lắm không?

- Đau thì có, nhưng chưa hiểu vì sao mình bị ăn đấm đâu

- Em xin lỗi, chắc tại...

- Tại sao?

P không trả lời mà đỡ mình dậy, quần áo, tóc tai thì bê bết đất, bọn trẻ trâu chúng mày đánh thì chọn chỗ nào sạch sẽ tí mà đánh chứ giờ quần áo tao bẩn sao đi chơi được nữa, mình đành quay lại nhà bác P thay quần áo, hong cả buổi đi chơi, vừa mới đến đã ăn úp thế này, có khi vẫn gặp bọn nó dài dài, mong sao cho về sớm.

- Đi đứng thế nào mà quần áo bẩn hết thế H, P

- Dạ cháu bị ngã ạ

- Mày ngã kiểu gì mà tím cả mặt thế, bị ai đánh à?

- Đâu... lúc ngã cháu đập mặt vào ven đường ạ!

- Chết đi đứng kiểu gì, thôi để bác vào lấy thuốc bôi cho

Giờ mới thấy đau các bạn ạ, vết đấm của thằng T mới vừa lành thì đã ăn 1 vết đậm hơn, số mình nó khổ thế đấy, có người yêu đẹp chả sung sướng gì đâu ạ mà cứ GATO mãi đi. Ra ngoài đứng tí thì bọn kia cũng vừa về nhà thằng C, P lôi mình vào nhà, thật ra cay đến mấy thì mình vẫn ý thức được là nếu gây sự với bọn nó thì hết đường về quê mẹ...

- Bây giờ nói cho anh xem có chuyện gì được chưa?

- Em em... Thằng đó ngày xưa em hay về, nó thích em, suốt ngày sang nhà bác em chơi, em nhìn cái mặt nó đã không ưa rồi
- Vậy nó đánh anh là vì anh là người yêu em à
- Chắc vậy
- Thôi không sao, mấy hôm nữa lại lành ý mà, đeo thêm cái kính vào vẫn đẹp trai chán
- Thật ra...
- Sao nữa
- Anh đi vào đây em nói cho

Thế là P dẫn mình lên trên tầng thượng nói chuyện, và mình đã biết một cái chuyện không hay cho lắm. Thằng C ngày xưa từng giở trò mất dạy với P nhưng không thành công. Hồi đó P lớp 9 và xuống đây chơi, thành ra thằng này nó lúc nào cũng sang nhà bác tán tỉnh này nọ, hôm đấy bác đi câu không có nhà, có mỗi mình P ở nhà nên nó nảy sinh ý đồ, rất may là P kịp chạy ra ngoài và đến tối mới dám về... Nghe đến đây mình không thể bình tĩnh được nữa, mình dằng tay P ra rồi lao thẳng sang chỗ bọn kia ngồi, như một thằng điên, mình túm áo thằng C và đấm cho nó một quả vào mặt, ra tay đủ nhanh để bọn kia không kịp cản, theo mình nghĩ thì đó là lực mạnh nhất của mình trong lúc đang tức như thế này... Thằng cu bật máu mũi ngã xuống, và tất nhiên bọn bạn nó không tha cho mình, nhảy vào táng mình một lần nữa, may mà P gọi bác ra can không thì mình đi viện rồi...

Đêm hôm đó nằm trần trọc mãi không ngủ được, P thì ngủ với chị ở nhà bác, vì ở đây không cho bọn mình ngủ chung, thành ra mình nằm một mình một phòng, vừa nãy bị bác mắng ghê lắm, bảo đấy là bọn thanh niên đầu gấu chỗ này, từ giờ đi đứng phải cẩn thận hơn... Mình thấy thương gấu quá, chắc giờ này chưa chắc đã ngủ được đâu, mình nhắn tin

- Em ngủ chưa
- Em buồn vì anh lắm H ạ, sao anh đại dột thế, xong bọn nó không để anh yên đâu
- Sợ qué gì, cùng lắm ở đây đến nốt ngày mai, ngày kia về chứ gì, anh trốn trong nhà bọn nó không làm gì được đâu
- Em thấy anh giống T rồi đấy
- Anh chỉ vì tức giận vì thằng đó dám dở trò với vợ anh thôi mà
- Chuyện qua lâu rồi mà anh bới lên làm gì? Nên nhớ vì sao em chọn anh mà không chọn T đấy
- Anh biết lỗi rồi, cho anh xin lỗi nhé
- Thôi em ngủ đây, anh cũng ngủ đi, mai nhiều việc đấy!

Công nhận lúc đó mình nóng thật, mình thì đã thuộc dạng lằm lì xì ra khói rồi, những lúc tức mình thường hành động mà không suy nghĩ gì. Trong mấy ngày sau, lo hậu sự cho bác xong xuôi, mình vẫn phải ở thêm một buổi tối ở đó nữa để sáng hôm sau về sớm, thôi ở nhà cho nó lành chứ ra ngoài bọn nó bắt được thì khổ. Không hiểu sao từ hôm mình đấm thằng C đến giờ P cứ khác khác thế nào ý, mình cảm thấy P với mình bắt đầu có chuyện gì đó, không hẳn là giận dỗi, nói chung khó diễn tả lắm.... Thằng nào khi nghe thế chẳng sôi máu lên, đằng này nó còn cấn trộm mình lúc tối nữa chứ... Giờ mình mới hiểu cảm giác của thằng T hôm đó, có thể nó không xấu nhưng trong trường hợp đó ai chẳng hành động như vậy.

Cuối cùng cũng đến sáng, từ 5h mình và gia đình vợ đã chuẩn bị đồ đạc để về rồi, ghé qua chào ông ngoại chút, haizz ông vẫn cứ có thành kiến với mình, lúc mình chào mà ông không ý kiến gì cũng chẳng gật đầu được một cái. Ngồi trên xe nhét cái headphone vào tai nghe nhạc, P thì lên đầu xe ngồi với bố, mình lại ngồi một mình hàng ghế cuối, chắc P giận mình thật rồi. Về đến nhà mình xin phép về bên kia luôn nhưng bố mẹ vợ cứ giữ ở lại ăn cơm, mình hẹn trưa lại sang bây giờ về nhà cất đồ rồi nói với bố mẹ mình một tiếng. Chả giấu được cái vết bầm mắt, mình bảo ngă thì ai cũng ậm ừ thôi chứ làm gì có chuyện ngă tím mắt...

Trưa sang nhà, lên phòng gấu thì lúc này gấu giận dỗi ra mặt, cứ nhìn vào mắt cái là lại quay sang chỗ khác

- Giận anh à?
- Không những giận em còn ghét anh cơ
- Sao lại ghét, anh làm gì sai đâu
- Lại còn nói không sai nữa à, em ghét nhất cái tính ai hung hăng đấy, chưa gì đã đánh người rồi, anh không biết kiểm chế à
- Ở thế thằng nào trong tình cảnh ấy chẳng ức, ai mà chịu được
- Mặc kệ anh

Rảnh có lên voz đọc mấy cái câu hay hay để tán gái, mà áp dụng hết đều không được, đến khi mình bảo kể chuyện ma cho nghe thì mặt hớn hở, lại có cơ hội dọa ma rồi, chắc các bạn chưa biết câu chuyện của mình làm cho cả lớp giật mình chạy bắn ra ngoài luôn, xem gấu chịu được không? Cái giọng mình đã trầm trầm ầm ầm rồi, cộng thêm khả năng giả giọng chú Ngạn nữa, tiện đây kể lại câu chuyện cho các bạn dọa gái luôn ^^ Chuyện này mình không rõ là nghe ai kể, hầu như toàn chế thêm vào chứ thật ra nhớ rất ít.

Ngày xưa, ở một ngôi làng nọ có một gia đình có 2 chị em, đứa em thì luôn luôn được bố mẹ cưng chiều, còn con chị từ lúc có em nó rất buồn vì không được bố mẹ quan tâm nữa. Thế là một hôm, trong khi bố mẹ đi vắng, con chị đã ra tay giết hại đứa em để lấy lại lòng thương yêu của bố mẹ, sau khi cắt cổ em, nó cắt rời từng bộ phận rồi đúc vào bao tải đem ra bờ sông vứt xuống phi tang... riêng cái đầu của đứa em thì cứ trôi lênh đênh trên biển, bỗng một ngày có một bác đánh cá tình cờ vớt được cái đầu, bác nhìn từ xa tưởng quả bưởi trôi nên vớt vào thì thấy cái đầu, bác hoảng quá vứt nó xuống mũi thuyền. Bỗng dưng cái đầu phát ra tiếng nói “Kô Kô Mi” (đoạn này các bạn dùng từ nào cũng được, không nhất thiết phải là Kô Kô Mi, miễn sao lúc kể đến thì ngân dài nghe như tiếng nói từ xa thăm vọng về ý). Bác đánh cá thấy lạ mới đem cái đầu về làng, dân làng thấy sự lạ nên đem đặt lên bệ thờ cúng...

Lại kể đến người chị, sau khi giết đứa em thì về nói dối bố mẹ là em bị bắt cóc, bố mẹ thương con nên đi tìm, tìm mãi rồi cũng trở về trong vô vọng, Từ đó trở đi, 2 ông bà luôn luôn thương yêu đứa con còn lại duy nhất của mình là con chị. Sau này khi con chị lớn nghe đồn ở làng bên kia sông có cái đầu biết nói, nó tò mò nên sang xem cho biết. Đến nơi, nó thấy cái đầu ở trên bệ, xung quanh có rất nhiều người hiếu kỳ đứng xem, nó mạnh dạn tiến lại gần và nói với cái đầu

- Tên mày là gì?
- Cái đầu nói bằng tiếng nói ghê rợn
- Kô Kô Mi
- Nhà mày ở đâu? – Con chị lại hỏi
- Kô Kô Mi
- Thế ai giết mày

Đoạn này các bạn từ từ nhìn lên người nghe, và bắt ngờ nói “MÀY” thật to, lúc đó đảm bảo người nghe không giật mình chạy hoặc hét lên thì hơi phí ^^ chủ yếu do người đọc có diễn cảm hay không mà người ta sợ, chứ còn đám bạn mình thì đá ra quần luôn.

Sau khi mình kể lại với giọng của chú Ngạn xong thì P giật bắn lên và khóc lóc đầm đìa mình, vừa khóc vừa cười =)) Thế là hết giận luôn... Lần sau cứ bắt mình gọi điện kể chuyện ma cho mỗi tối =.=” mệt lắm, cơ mà mình ngại không kể, sợ P lại không dám đi ngủ, vì P ngủ một mình một phòng mà...

12. Chương 12

Ngoài lề - Tâm sự của P

Mình post hộ gấu bài này, sáng nay mình thấy gấu inbox mình lúc 4h sáng, mình đọc xong đã khóc rất nhiều nhờ bài viết này mà mình mới hiểu rõ hơn về P, biết rằng những lúc P gặp khó khăn, lúc P cần mình nhất thì mình lại không có mặt... Mình xin hứa với các thím trên này rằng mình sẽ cố gắng trở thành người đàn ông tốt, để xứng đáng với những mong mỏi của gấu dành cho mình, Cảm ơn em đã đón nhận con người anh, cảm ơn em đã vực anh dậy, đã cho anh biết làm thế nào để trở thành người tốt... Anh thích con người của anh bây giờ và anh sẽ mãi mãi không bao giờ rời xa em nữa. Đúng vậy! Chuyện chúng ta giống như truyện, và anh sẽ là người viết tiếp những phần của câu truyện ấy, để chúng ta có một kết thúc tốt đẹp mãi về sau...

Anh yêu em, P..."

Chào các anh chị Vozer @@ Chắc các anh chị đã biết đến e rồi nhỉ?, nhưng em vẫn giới thiệu qua một chút về bản thân. Em tên là P, vì khi viết anh H có gấu tên nên em sẽ chẳng viết đầy đủ ra làm gì ^^ Chắc các anh chị đã nghe qua về chuyện của chúng em rồi đúng không? Hihi hôm đó em mà không bắt quả tang H viết câu chuyện này thì chắc có lẽ em cũng không biết đến cái diễn đàn vui như thế này. Hôm nay em sẽ viết về chuyện này dưới cảm nhận của em, những điều em trải qua, có một số chuyện do em ngại nên sẽ không kể đến đâu, chỉ giận H đã kể hết mọi chuyện ra, nhưng không sao đâu ạ vì các anh chị trên này làm sao mà biết được em là ai hihi

Tôi sinh ra và lớn lên trong một gia đình có ba mẹ nghiêm khắc, ba tôi làm trong quân đội, còn mẹ tôi thì làm diễn viên. Thật ra trên tôi còn có một anh nữa, nhưng từ lúc chưa được nhìn thấy ánh sáng mặt trời thì anh tôi đã mất @@, nói chung, tôi là con một nên từ bé tôi đã được đùm bọc trong vòng tay yêu thương của ba mẹ mình, nhưng tôi không phải vì được chiều mà sinh hư, tôi vẫn cố gắng học hành thật tốt để không làm phiền lòng ba mẹ. Suốt những năm đi học, tôi luôn được làm lớp trưởng.

Đó là vào một ngày đầu năm lớp 7, chúng tôi mới vừa kết thúc kỳ nghỉ hè xong, cô giáo giới thiệu với lớp 7C tôi một học sinh mới, đó là H, người đã quá quen thuộc với các bạn, tôi ấn tượng ngay với H bởi đôi mắt của anh ấy, đôi mắt có hàng mi cong lên chẳng khác gì con gái cả. Đàn ông gì mà da trắng bóc, mi cong tớn, tay thì phải nói là như con gái, chính bản thân tay của tôi còn không bằng. H vẽ đẹp nên các bạn trong lớp ai cũng quý, còn tôi thì có vẻ có tình cảm hơn một chút đó là "thích", tôi luôn muốn gây ấn tượng với H, điều mà biết bao bạn gái lớp tôi cũng làm, nhưng có vẻ H không hề để ý đến tôi thì phải.

Thời gian học cùng nhau cũng cứ thế trôi, H vẫn vậy, hòa đồng nhưng lại lạnh lùng đối với tôi :(sao lại vậy, tôi có làm điều gì đâu nhỉ. Dần dần tôi biết có lẽ đối với H mình không là gì cả, nhưng tôi vẫn thích H, vì đó là người đầu tiên tôi thích mà. Một ngày H nói tỏ tình với tôi, chuyện gì đang xảy ra vậy? người đó luôn lạnh lùng với tôi mà, mặc dù thích H nhưng tôi vẫn không chấp nhận tình cảm của anh ấy được, tại sao bây giờ mới nói với tôi, tại sao cứ để tôi phải làm đủ những điều gây chú ý rồi lại lạnh lùng với tôi như vậy. Tôi không thể để H dễ dàng xem tôi như một món đồ chơi mà khi nào thích thì mới để ý đến, tôi sẽ làm cho H phải chờ đợi tôi, phải trải qua những điều tôi đã từng trải qua. Ngày 8/3 năm lớp 8, có anh G lớp trên đã tặng hoa và nói yêu tôi, thật ra tôi chỉ muốn H phải nhìn thấy tôi đã ở trong vòng tay của người khác nên tôi đã nhận lời yêu G, nói vậy thôi chứ tôi không có chút cảm tình nào với G hết cả, hồi đó tôi còn trẻ con nên nghĩ làm như vậy là đúng.

Cuối cùng, cho đến bây giờ đã sắp phải chia tay mái trường cấp hai rồi, tôi vẫn cứ nhõn nhờ trêu đùa H, đến lúc bọn tôi ra trường và sang cấp ba thì hoàn toàn không còn gặp lại nhau nữa. Ở trường cấp ba tôi như là người nổi tiếng vậy, các bạn trai vây lấy tôi và trong đó có N, tất nhiên tôi sẽ không dễ dàng rung động. Sau đó N xin số tôi và nhắn tin, ban đầu chỉ là những tin nhắn đơn giản như "Em đang làm gì đấy", "Em ăn cơm chưa" rồi những tin nhắn "Chúc em ngủ ngon" mỗi tối, dần dần tôi cũng có cảm tình với N, chúng tôi đi chơi với nhau, cho đến một hôm N nói yêu tôi và tôi cũng đồng ý. Chúng tôi cứ hạnh phúc bên nhau cho đến ngày anh N ra trường, con người này từ khi đi học đại học tôi đã không còn nhận ra nữa rồi, anh ấy hay đánh nhau và nhiều lúc ghen tuông vớ vẩn, sẵn sàng đánh những đứa con trai đơn giản chỉ là đi cùng tôi. Nhưng tôi vẫn cứ yêu N vì nghĩ rằng tôi sẽ khiến anh ấy thay đổi được.

Đến ngày tôi học gần hết lớp 12, chuẩn bị đối mặt với kỳ thi tốt nghiệp trước mắt thì lớp cũ tôi tổ chức họp lớp. Đã lâu rồi không gặp các bạn, nhất là H, không biết mỗi tình đầu của tôi giờ ra sao nhỉ? Lên cấp ba có còn thích tôi nữa không, tôi cười khi nghĩ về điều đó. Sáng hôm ấy tất cả có mặt tại nhà tôi – tức P lớp trưởng ^^ . H giờ khác quá, gầy hơn trước, mặt chững hơn và không còn thấy nước da trắng và đôi bàn

tay mềm ngày xưa đâu nữa, chỉ có cái ít nói thì vẫn như xưa thôi. Bọn tôi đi chơi, đi ăn, chẳng hiểu sao tôi vẫn luôn nhìn về phía H, có phải tôi vẫn thích H không? không phải đâu, tôi có người yêu rồi mà, chắc chỉ là bạn bè lâu không gặp nên thấy nhớ nhớ chút thôi :3. Điều khiến tôi không nhận ra H nữa là H biết hút thuốc và uống rượu, mà hai thứ này tôi cực kỳ ghét, bất cứ đứa con trai nào mà dính vào hai thứ này là tôi rất ghét, không bao giờ đứng gần, thế mà đến H, người tôi từng thích lại có thể hút thuốc, uống rượu ư?. Tôi cũng kệ luôn, không thêm để ý đến nữa.

Ăn cơm xong bọn tôi được phân đi chợ, hẹn nhau ở nhà D tổ chức nấu nướng vì hôm nay bố mẹ D không có ở nhà. Đi chợ về thì bọn con gái đi vào nấu nướng, mấy ông con trai thì cứ hí hửng với nhau can rượu, tôi không hề thích chút nào. Bữa ăn tôi có lỡ nghe lời mấy đứa con gái mà uống vài chén rượu vào, người tôi lâng lâng đi không còn biết cái gì nữa, khó chịu vô cùng và tôi lên phòng ngủ trước. Ba mẹ tôi rất nghiêm khắc nên tôi nhờ G, bạn thân của tôi xin phép cho tôi được ngủ lại nhà G, lần đầu tiên tôi nói dối, tôi không hề ý thức được việc mình đang làm. Bọn trong lớp ăn xong thì lên phòng Karaoke nhà D để hát nhưng tôi đã quá mệt rồi nên nhờ G đưa vào một phòng trống rồi ngủ, mong ngày mai hết hơi rượu tôi lại về nhà.

Chắc các bạn đều biết truyện gì xảy ra với tôi rồi nên tôi không kể nữa, tôi ngại lắm!

Sau ngày hôm đó tôi đã rất hận H, đòi con gái của tôi không thể trao vào tay một đứa hư hỏng như thế được, tôi sợ, tôi lo lắng đến phát ốm người. Tôi bắt đầu lên mạng và tìm hiểu, tôi biết rằng khả năng “có em bé” của tôi vẫn phải tính đến, nhưng ngày hôm nay là ngày thứ 3 kể từ ngày chúng tôi “phạm sai lầm” nên tôi hoang mang lắm, tôi biết thuốc tránh thai chỉ sử dụng được sau khi “làm chuyện ấy” là 1 ngày (Bây giờ tôi mới biết là loại cấp tốc có thể tới 5 ngày liền @@~). Tôi gần như phát điên lên, tôi sợ tôi sẽ “có em bé” và ba mẹ tôi sẽ biết. Mấy ngày sau tôi chạy đi mua que thử thai mà đứng ngoài long ngóng mãi không dám vào hiệu thuốc mua que thử thai, may sao có một bác gái đã hiểu ý vào gọi tôi vào nói chuyện rồi hướng dẫn tôi cách dùng. Nhân lúc mẹ tôi đi vắng tôi đã lén vào nhà vệ sinh và tiến hành các bước như bác bán thuốc nói... Tôi phát hiện ra là nó hiện 2 vạch, tức là tôi đã “có em bé” tôi khóc to lên như đứa trẻ, tôi sẽ phải làm sao đây. Đúng lúc đó mẹ tôi đi chợ về và nghe thấy tiếng tôi trong phòng đã mở cửa vào, mẹ tôi ngất lịm đi khi nhìn thấy tôi trong tình trạng ấy.

Bữa cơm trưa thì ba tôi lậm lị từ đơn vị về, Ba tôi rất tức giận, giận đến nỗi hất đổ mâm cơm. Ba đã đánh tôi, vừa đánh vừa tra hỏi, lần đầu tiên tôi bị ba đánh nên tôi chỉ biết khóc và kể hết mọi chuyện cho ba nghe, ba tôi tức giận lắm, ba đòi giết H, ba mẹ tôi bắt tôi sang nhà H để gặp bố mẹ H, tôi sợ ba tôi sẽ giết H thật nên đã chạy lên phòng và gọi điện cho H kể mọi chuyện, H không trả lời, chẳng lẽ H định phủ trách nhiệm với tôi sao, nhảm tin, gọi điện mãi cho H nhưng tôi nhận được chỉ là sự im lặng, tôi hận H lắm.

Rồi ba mẹ chở tôi sang nhà H, anh ấy vẫn chưa về, nghe bác trong nhà nói H đang ở bên nhà bạn, ba tôi tức điên lên và dùng dùng phóng xe đi tìm H về, tôi chỉ biết khóc và khóc thôi.

Cuối cùng H cũng về, ba mẹ tôi nói chuyện với nhà H, tôi đã phát ốm mấy hôm nay rồi, nhiều khi chỉ muốn tự tử chết đi cho xong. Từ hôm đó tôi tránh mặt N, anh nhắn tin hay gọi điện cho tôi, tôi đều không dám trả lời, đơn giản là tôi còn mặt mũi nào để nhìn anh ấy nữa, tôi đã ngủ với người con trai khác thì làm sao anh ấy có thể chấp nhận đứa con gái như tôi đây. Họ bắt tôi đi khám, đi 2 bệnh viện, tôi gần như suy sụp khi nhận được kết quả tôi có thai, tôi ngất lịm đi trong khi H thì bỏ chạy, đúng là con người bội bạc mà.

Hôm ấy tôi ốm nằm ở nhà thì H đến, trước đó tôi đã suy nghĩ rất nhiều, về những chuyện tôi sắp phải đối mặt, tôi thương đứa bé ở trong bụng tôi, đứa con vô tội, tôi thề sẽ không bao giờ cho phép H lại gần nó. Rồi tôi suy nghĩ lại, bắt đầu nhìn lại H, H cũng đâu phải người có lỗi, chỉ vì men rượu mà chúng tôi đã phạm sai lầm lớn, lỗi cũng là ở do tôi, tôi đã uống vào người thứ tôi cực kỳ ghét để sau này nó đã đẩy tôi đến tình trạng này. Tôi nghĩ đến H cũng lo sợ như thế nào, H cũng đã chia tay với người yêu vì chuyện này, tôi nên đón nhận H chứ không phải là hận anh ấy. Tôi lại động lòng, lại yêu H, lại muốn H ở bên tôi trong lúc này

hơn bao giờ hết, anh ấy cũng quan tâm đến tôi, chỉ là con người tôi đã bị lòng thì hận nó làm mờ mắt đi và không nhìn thấy thôi. Tôi đã dang vòng tay và đón H vào lòng, hôm đó H đến thăm tôi và tôi cố dặn lòng sẽ lại yêu H, có khác gì đâu, tôi vẫn yêu H từ trước mà, chỉ là do tôi đã lừa dối lòng mình thôi.

Từ hôm ấy, tâm trạng tôi đã khá hơn rất nhiều, tôi nhắn tin chia tay với N, tôi không xứng với N nữa, mong rằng N sẽ tìm được người con gái khác tốt hơn tôi. Tôi yêu H cũng một phần là do tôi muốn quên đi N. Cho đến ngày N gặp và đánh H, tôi thấy được bản chất hung hăng của con người ấy không hề thay đổi, nó khiến anh ấy như một người điên không kiểm soát được hành động của mình vậy, tôi đâm ra sợ N.

Những ngày qua H đối với tôi thật là tốt, tôi cảm nhận được chút gì đó gọi là hạnh phúc mỗi khi H chăm sóc cho tôi, cách H luôn quan tâm, cách H đã làm những điều tốt nhất cho tôi. Tôi quyết rồi, tôi sẽ khiến cho con người này thay đổi, vì đơn giản con người anh ấy không hề xấu, nếu ngày ấy tôi không trêu đùa với anh thì có lẽ giờ này chúng tôi đang yêu nhau và “chuyện đó” cũng trở nên bình thường. Trong những ngày bên anh, tôi biết thêm nhiều điều về con người anh, anh là một người giỏi giang, thông minh, hát hay chứ không hư hỏng như tôi vẫn thường nhìn nhận về con người anh ấy.

Lời kết:

Chào toàn thể các bác, những người đã theo dõi em từ đầu đến giờ, em không ngờ chuyện đời của em lại được nhiều sự quan tâm đến vậy, chắc bởi vì nội dung có phần mới lạ đúng không? Hoàn toàn mới lạ, đối với cả em cũng vậy, em nhận ra sự thay đổi lớn về con người em. Còn nhớ trước khi đi tiếp những đoạn đường này, trước khi em mới lập cái thớt này, con người em hoàn toàn khác biệt, dùng từ trẻ trâu thì hơi quá vì thực ra em chẳng giống chúng nó, thôi coi như em là trẻ con đi. Nhưng ngay tại lúc em đang viết nên những dòng này thì chính bản thân em cũng đã nhận ra được những thay đổi quá lớn đó. Một thằng ngày xưa chỉ biết sống ít nói và khép mình ngoài đời, nhưng lại quá trái ngược khi ở trong thế giới ảo, một thằng đắm chìm trong những thứ mà người ta tránh xa, hút thuốc và uống rượu, một thằng có thể nói là Bad boy...

Hiện tại cuộc sống của em có thể nói là mỹ mãn đi, vợ đẹp, gia đình điều kiện... những điều em phải làm tiếp theo chỉ là cố gắng trở thành người chồng, người cha thật tốt thôi. Hôm nay em quyết định ngừng viết về chuyện của mình, chỉ là tạm thời vậy thôi, đơn giản vì cứ mỗi ngày trôi qua em lại phải mất công chuyển nó thành văn rồi post lên voz, cái gì nhiều cũng không tốt, em phải để dành thời gian để chăm sóc P và đứa con trong bụng nữa chứ... Các bác có thể coi như những gì em viết ra là chương 1 của cả câu chuyện đời em vậy, mới chỉ là bắt đầu thôi, còn tương lai phía trước nữa. Mong rằng một ngày đẹp trời nào đó, bỗng nhiên F17 nổi lên cái thớt này tức là Ông bố H đã quay trở lại với những câu chuyện gia đình mới hơn, sau này ra ngoài đời làm sao, nuôi con thế nào, cuộc sống có êm đềm trôi qua hay gặp phải biến cố gì? Những ngày qua mãi mãi là những ngày đáng nhớ trong cuộc đời em, có những lúc hoàn toàn chìm dưới đáy vực sâu, có những lúc lại bay tít lên trời xanh tận hưởng những phút giây hạnh phúc bên người yêu bất đắc dĩ của mình ^^

13. Chương 13

FIRST KISSSSS

Đó là vào năm mình học lớp 11 ở một trường cấp 3 dân lập, tính mình khá là nhút nhát đối với con gái. Tuy nhút nhát nhưng mình không hề ngoan như những gì các bạn nghĩ về một thằng lằm lì ngồi im thin thít, tự kỷ trong lớp đâu. Ngược lại mình rất hay phá phách có tiếng ở trường, hút thuốc, uống rượu, riêng chỉ có đánh nhau là mình không bao giờ dính vào thôi...

Một lần tình cờ trong buổi văn nghệ của trường, mình có tham gia đóng góp văn nghệ, mình không những được biết đến trong trường nhờ vào các tật xấu kể trên mà còn được biết đến là đứa hát hay... Hôm đó tình cờ sau khi biểu diễn văn nghệ xong, mình rút vào trong cánh gà và thấy em, em tên là An, học dưới mình một lớp, có lẽ mình đã yêu luôn An bởi dáng người nhỏ nhắn, xinh xắn, dễ thương và đôi chút hậu đậu, nhấn mạnh ở đây là yêu luôn chứ không phải chỉ là thích thôi đâu ạ, mình đã bị tiếng sét ái tình đánh cho xì khói đầu. Mình chạy ra đứng cùng An luôn nhưng sẵn tính nhát gái nên chẳng dám nói gì, chỉ đứng bên

cạnh An và nhìn về phía các học sinh đang ngồi, vậy thôi. Sau buổi văn nghệ hôm đó mình bắt đầu thầm thương trộm nhớ đến An, sau khi về lớp học, mình bồn chồn không ngồi im được... Từ lâu mình đã tự nhủ sẽ chọn một người con gái nhỏ nhắn, dễ thương, hậu đậu để che chở, bảo vệ và yêu thương suốt đời, cho đến hôm nay thì mình đã gặp được An và biết đây chính là cô gái mà mình tìm kiếm

Buổi tan trường hôm đó, mình lại lách thếch đi về sau một buổi học mệt mỏi, ánh mắt như ngóng trông cái dáng người bé nhỏ của An. Cuối cùng thì mình cũng gặp được, mình vô thức, lặng lẽ bám theo An trên con đường về nhà, bất chợt An quay lại nhìn, mình đứng sững lại chứ không quay mặt và bỏ đi như người ta hay làm trong tình cảnh ấy. Khi bị An bắt gặp mình lại càng trở nên mạnh dạn hơn và tiến về phía cô ấy... hai người đứng nhìn nhau và tuyệt nhiên không nói câu nào, bất chợt mình bảo

- Hãy để anh che chở em suốt cuộc đời này nhé – Mình không định nói vậy nhưng không biết điều gì đã khiến mình nói thẳng ra như vậy

- Anh bị điên à, anh nói linh tinh cái gì thế

- Không anh nói thật đấy, hãy cho anh cơ hội làm người che chở cho em suốt cuộc đời này nhé

An nghĩ mình bị điên nên quay mặt bước đi tiếp, mình đuổi theo, chìa chiếc điện thoại ra trước mặt An không nói câu nào, ánh mắt mình như thể “Cho anh xin số nhé”. An mỉm cười khẽ cầm lấy chiếc điện thoại của mình và bắt đầu bấm số, sau đó ngại ngùng cầm đầu đi thẳng... Mình như chợt vỡ òa trong hạnh phúc vậy, chỉ mới gặp lần đầu mà mình đã dám hành động như vậy chứng tỏ An không phải là người bình thường với mình, mình dám chắc rằng đã yêu An ngay từ cái lần đầu tiên gặp ấy...

Tối hôm đó mình mạnh dạn nhắn tin cho An: “Tối nay đi chơi với anh nhé, hẹn em ở chỗ hôm nay em gặp anh”... Chờ mãi mà không có tin nhắn rep lại nhưng mình vẫn đến đó và chờ đợi, hình như mình đã bắt đầu phát điên vì tình rồi.... 10p, 20p, 30p trôi qua thì An đến

- Anh bị sao vậy? có cần nhanh đến thế không

Mình không nói gì và dắt tay An đi theo mình đến một nơi, chỗ này là bãi cỏ có vòi phun nước, buổi tối lấp đèn rất đẹp, mình để An ngồi xuống, tuyệt nhiên mình vẫn im lặng và không nói năng gì

- Anh đưa em đến đây làm gì?

- ...

- Anh có phải là H học lớp 11A... đúng không? Em đâu có biết anh

- Anh yêu em

Mặt An sững lại, mắt trừng trừng nhìn, lúc mình nói 3 tiếng đó cũng là lúc 2 đứa mình đang cùng lúc quay mặt vào nhau, An đỏ mặt quay đi, mình khẽ nắm lấy bàn tay An và đưa lên ngực mình, kiểu như muốn cho An nghe nhịp tim mình đang đập liên hồi vì cô ấy, bất chợt An rút tay lại ngại ngùng

- O ơ, liệu có nhanh quá không? Anh chưa biết em là ai mà

- Anh biết

- Ai?

- Anh biết em là người anh yêu từ ngay lần anh gặp em ở sau cánh gà vậy

- Nhưng em đâu biết gì về anh

- Cho anh cơ hội được làm người đó đi, người sẽ che chở cho em ấy – Mình quay mặt lại nhìn vào mắt An

- Thôi em về đây – Vừa nói An vừa đứng dậy và đi thẳng

Mình đuổi theo An đến gần ngõ nhà cô ấy thì bất thần, mình để tay ra sau đầu An và đặt một nụ hôn lên môi cô ấy, chỉ là môi chạm môi thôi, mắt An mở trừng một lúc và bất chợt nhắm lại. Cái khoảng khắc An nhắm mắt lại cho đến bây giờ mình vẫn còn nhớ, còn nụ hôn đầu đó chỉ để lại cảm giác lâng lâng thôi chứ không mãnh liệt bằng khẳng khắc An nhắm mắt vào... Được một lúc khoảng 30s thì An đẩy mình ra, đưa tay quệt môi rồi lườm mình một cái xong đi thẳng về nhà... Mình cứ đứng đó thôi, đứng chịu trận cái cảm

giác nụ hôn đầu đang bắt đầu lan tỏa khắp người mình... Tối hôm đó sau khi về nhà, đến tối mình nhắn tin chúc An ngủ ngon, tất nhiên cũng không có tin nhắn rep lại

Từ hôm ấy, bọn mình nhắn tin cho nhau khoảng một tuần thì An nhận lời yêu mình, yêu nhau được hơn một năm thì chia tay do mình gặp phải biến cố trong đời... Hôm nay tình cờ đọc topic nói về “first kiss” thì những cảm xúc khi đó chợt ùa về, bây giờ mình đã có gấu và thật lạ là nụ hôn thứ 2 cảm giác còn lâng lâng hơn nụ hôn đầu nhiều, nhưng cái khoảng khắc An nhắm mắt lại thì không bao giờ mình có thể quên được...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhat-ky-lam-bo>